

ΕΝΩΣΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΔΟΠ/ΔΕΗ

ΣΤΟΥΡΝΑΡΗ 73-75 ΑΘΗΝΑ 104 32 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 54 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2009

ΘΕΛΟΥΜΕ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε.

ΝΑ ΣΕΒΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ
ΚΑΙ ΝΑ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Ηχηρό Μήνυμα

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΗΤΑΝ ΞΕΚΑΘΑΡΟ ΚΑΙ Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΛΛΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΠΑΡΑ ΝΑ ΤΗΡΗΣΕΙ ΤΙΣ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΠΕΤΥΧΕΙ.

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ:

ΝΑ ΒΑΛΕΙ ΤΕΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΣΥΔΟΣΙΑ

ΝΑ ΒΑΛΕΙ ΤΑΞΗ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΝΑ ΒΑΛΕΙ ΦΡΕΝΟ ΣΤΙΣ ΣΠΤΑΛΕΣ

ΝΑ ΠΑΤΑΞΕΙ ΤΗΝ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗ

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΣΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗ

ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΟΙ ΕΧΟΝΤΕΣ & ΚΑΤΕΧΟΝΤΕΣ

ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Η πρόσφατη εκλογική διαδικασία έδωσε ένα ηχηρό μήνυμα. Φιλοδημοκρατική πολιτική για τις ασθενέστερες τάξεις. Αυτό άλλωστε ήταν η δέσμευση του ΠΑΣΟΚ και γι' αυτό απέσπασε μια τόσο μεγάλη αυτοδυναμία που σημαίνει ότι ο λαός το εμπιστεύτηκε για να κυβερνήσει τη χώρα την επόμενη τετραετία.

Συνταξιούχοι, εργαζόμενοι, άνεργοι και ελεύθεροι επαγγελματίες περιμένουν να δουν φως, ελπίδα που θα σηματοδοτεί την βελτίωση του βιοωτικού τους επιπέδου και θα αποβάλλει την ανασφάλεια του σήμερα και την αβεβαιότητα του αύριο.

Δυστυχώς σήμερα είμαστε αντιμέτωποι - εργαζόμενοι και Δημόσιες επιχειρήσεις - με τις δυνάμεις της παγκόσμιας καπιταλιστικής ανασυγκρότησης, οι οποίες δρουν χωρίς κανένα ηθικό όριο για την όλο και περισσότερο αύξηση των κερδών τους.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η κοινωνία να βιώνει όλο και πιο πολύ την οικονομική δυσπραγία, την ανεργία και την ανεργία. Τα φαινόμενα αυτής της κρίσης καλείται σήμερα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να αντιμετωπίσει και να τηρήσει τις δεσμεύσεις της, βοηθώντας τα λαϊκά στρώματα της κοινωνίας.

Δικαιοσύνη σε όλους τους τομείς σε όλες τις Δημόσιες επιχειρήσεις. Ιδιαίτερως στη ΔΕΗ.

- Να πατάξει την ασυδοσία, την κακοδιαχείριση του Αθανασόπουλου, τη χλιδή των παρατρεχάμενων, των αυθικών και ακριβοπληρωμένων συμβούλων.
- Να απαλλαγούμε από εγκάθετους γυρολόγους, προμηθευτές, κολλητούς και κουμπάρους που παίρνουν δουλειές από τη ΔΕΗ, με απ' ευθείας αναθέσεις και αδιαφανείς διαδικασίες, ενώ παροπλίζεται το προσωπικό και απαξιώνεται η τεχνογνωσία του.

ΑΝΑΜΕΝΟΥΜΕ:

- ✓ Να προστατέψει τον τομέα της ενέργειας από τα ΠΙΡΑΝΧΑΣ και από τους ψευτοεπενδυτές, οι οποίοι δραστηριοποιούνται με κρατικές επιχορηγήσεις και σε βάρος της ΔΕΗ.
- ✓ Να προστατέψει τον Έλληνα καταναλωτή από τις αυθαίρετες αυξήσεις που επέβαλε τελευταία η Διοίκηση ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ.
- ✓ Να προστατέψει τη ΔΕΗ και το προσωπικό γιατί έχει ακόμη πολλή να προσφέρει στην οικονομική ανάπτυξη του τόπου με την Δημιουργία νέων μονάδων φιλικές προς το περιβάλλον τόσο σε αντικατάσταση των παλαιών

όσο και με την συμμετοχή της στη ΝΕΑ ισχύ.

- ✓ Να ΓΙΝΟΥΝ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ Τεχνικού και Διοικητικού προσωπικού, ώστε να λειτουργήσουν με επάρκεια οι υπηρεσιακές μονάδες και κυρίως τα πρακτορεία πελατών.
- ✓ Να ΑΝΟΙΞΟΥΝ όλα τα πρακτορεία εκεί που τα έκλεισαν.
- ✓ Η ΔΕΗ να μείνει ΠΑΝΤΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ έλεγχο (51% κράτος) και να είναι πάντα ο Εθνικός πρωταθλής.

Η κοινωνία της ΔΕΗ περιμένει πολλή από την νέα κυβέρνηση. Περιμένει αλλαγές που θα δώσουν πνοή στην ΔΕΗ. Γνωρίζουμε ότι οι δυσκολίες θα είναι μεγάλες γιατί δυστυχώς τα συμφέροντα έχουν τρόπο να επιβιώνουν κάθε φορά!!!

Γι' αυτό η δική μας στάση πρέπει να είναι αταλάντευτη, συμπαγής, ενωτική για την προάσπιση των συμφερόντων της ΔΕΗ και των καταναλωτών.

Αναμφίβολα και χωρίς περιστροφές το Σ.Κ. συνετέλεσε σε αυτή την αλλαγή σελίδας γιατί η προηγούμενη κατάσταση ήταν επικίνδυνη για τον εργαζόμενο και επιζήμια για τη χώρα. Ο αγώνας μας, όμως, για ένα καλύτερο αύριο πρέπει να είναι αέναος, με κοινό βηματισμό για την δικαίωση των προσδοκιών μας, χτίζοντας ένα αισιόδοξο μέλλον για τα παιδιά μας.

Συνακόλουθα τώρα, ήρθε η μεγάλη ώρα. Το ξεκίνημα είναι καλό αλλά χρειάζεται και συνέχεια. Η νέα κυβέρνηση μπορεί να αναδείξει τις δυνατότητες με τις δυσκολίες, τη δύναμη του καινούργιου με την αντίθεση του παλιού και τις προσδοκίες με τους περιορισμούς.

Όλοι μαζί αξίζει να αγωνιστούμε για το δημόσιο συμφέρον, γιατί αυτό διασφαλίζει το αύριο και το μέλλον.

**ΟΧΙ άλλες πίκρες.
ΟΧΙ άλλες ΗΤΤΕΣ.**

Προσλήψεις μόνιμου διοικητικού προσωπικού και όχι παιχνίδια με την αγωνία των ανέργων

Ποιος νοσηρός εγκέφαλος θέλησε να παίξει με τις αγωνίες και τα τεράστια προβλήματα που δημιουργεί η ανεργία και πρότεινε την πρόσληψη στη ΔΕΗ ανέργων από τις λίστες του ΟΑΕΔ με συμβάσεις stage;

Αναμφίβοτα πρόκειται για μια ακόμη προσπάθεια εξαπάτησης χιλιάδων ανέργων, οι οποίοι μετατρέπονται σε «όμηρους» μιας πολιτικής που αποσκοπεί στην εξαφάνιση, κυριολεκτικά, κάθε έννοιας εργασι- ακών δικαιωμάτων.

Επιπλέον, ως εργαζόμενοι και συν- δικαθιστικό κίνημα της ΔΕΗ εδώ και χρόνια φωνάζουμε, αγωνιζόμαστε και απαιτούμε την πρόσληψη νέων εργαζομένων στην επιχείρηση, με στόχο την κάλυψη των οργανικών θέσεων και κενών, γιατί μόνο έτσι η ΔΕΗ θα μπορέσει να σταθεί με αξι- ώσεις στο ορίζοντα και πιο ανταγω- νιστικό περιβάλλον. Γιατί μόνο έτσι η ΔΕΗ θα εξασφαλίσει τη συνέχεια στην μετάδοση της τεχνογνωσίας από τη μια γενιά εργαζομένων στην άλλη, τεχνογνωσία, η οποία αποτε- λεί συγκριτικό ανταγωνιστικό της πλεονέκτημα.

Η πρόσληψη νέων υπαλλήλων θα πρέπει να γίνει με αντικειμενικά και αδιάβητα κριτήρια, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες της επιχείρησης σε ανθρώπινο δυναμικό. Να σταμα- τήσει πια το όνειδος της «ατομικής συνέντευξης» και των ρουσφετολο- γικών προσλήψεων. Να ενισχυθεί η ΔΕΗ με εργαζόμενους σε όλους τους τομείς.

Εδώ και χρόνια η ΔΕΗ και οι διοική- σεις της δηλώνουν δημόσια πως θα προκηρύξουν νέες θέσεις εργασίας, αλλά στην ουσία δεν κάνουν τίποτα. Στο μεταξύ συνάδελφοι συνταξιοδο- τούνται και τα κενά αυξάνονται, με αποτέλεσμα λιγότεροι εργαζόμενοι να υποχρεώνονται να βγάλουν την δουλειά.

Αυτό δημιουργεί άγχος και αγω- νία στους εργαζόμενους, οι οποίοι

μέρα με τη μέρα βλέπουν τις καρτέ- κτες γύρω τους να αδειάζουν, λόγω συνταξιοδοτήσεων, αλλά νέους υπαλλήλους να μην προσλαμβάνει η διοίκηση. Την ίδια στιγμή, σχεδόν μνημειώδεις διαστάσεις τείνει να λάβει το «στράτευμα των ακριβο- πληρωμένων συμβούλων της διοί- κησης», το αντικείμενο των οποίων ελάχιστοι γνωρίζουν κι' ακόμη λιγό- τεροι μπορούν να κατανοήσουν.

Η ΔΕΗ έχει ανάγκη από χιλιάδες προσλήψεις προκειμένου να καλυ- φθούν οι κενές οργανικές θέσεις και να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη λει- τουργία τους. Δεν μπορούν οι «μα- θετευόμενοι μάγοι» της διοίκησης, όταν τους συμφέρει, να επικαλούν- ται την αφοσίωση και την αυτο- θυσία των εργαζομένων, οι οποίοι σε πολλές περιπτώσεις, εργάζονται κάτω από αντίξοες και ιδιαίτερα δυσμενείς για την υγεία τους συν- θήκες. Και την ίδια στιγμή να προ- σπαθούν με τεχνάσματα στη stage να δημιουργήσουν την αίσθηση ότι εργάζονται προς την κατεύθυνση της κάλυψης των αναγκών σε αν- θρώπινο δυναμικό.

Η υλοποίηση μιας τέτοιας από- φασής, πέραν του ότι θα δημιουρ- γήσει υπαλλήλους δύο ταχυτήτων, θα προκαλέσει τριβές μεταξύ του προσωπικού και θα αποδυναμώσει κι άλλο την θέση της ΔΕΗ στο ευ- ρύτερο οικονομικό περιβάλλον, θα δημιουργήσει, επιπλέον, και σοβαρά προβλήματα λειτουργίας, αφού μέ- χρι να εκπαιδευτούν οι νέοι αυτοί υπάλληλοι, θα έρθει η ώρα της λή- ξης της σύμβασής τους, δίχως, ουσι- αστικά, να προσφέρουν τίποτα στην εύρυθμη λειτουργία της επιχείρη- σης.

Η πολιτική ηγεσία και η διοίκηση της ΔΕΗ θα πρέπει, επιτέλους, να πάψουν να παίζουν και με την τύχη της ΔΕΗ και με τις τύχες των ανέρ- γων. Θα πρέπει, άμεσα, με διαφα- νείς και αντικειμενικές διαδικασίες, να προχωρήσουν στην υλοποίηση της εξαγγελίας τους για άμεση πρό- σληψη μόνιμου προσωπικού, το οποίο θα επανδρώσει τις αποδυνα- μωμένες υπηρεσίες και διευθύνσεις της επιχείρησης. Όλα τα υπόλοιπα είναι, απλά, εκ του πονηρού και θα μας βρουν αντίθετους.

Η μη πρόσληψη μόνιμου προ- σωπικού είναι η αιτία των πολλών εργατικών ατυχημάτων και δυστυ- χημάτων.

Είναι η αιτία του χάους που επι- κρατεί στα πρακτορεία πελατών σε όσα έχουν απομείνει ανοιχτά.

Είναι η αιτία των επιθέσεων που δέχονται οι συνάδελφοι της πρώτης γραμμής, ακόμα και οι χειροδικίες εναντίον τους όπως πρόσφατα στο κατάστημα πωλήσεων του Πειραιά.

Η μη πρόσληψη προσωπικού και η ανάθεση εργασιών στους εργο- λάβους είναι η αιτία των πολλών ρευματοκλιπών. Ενώ πριν από λίγα χρόνια είχαμε πέντε έξι ρευματο- κλιπές το χρόνο σήμερα στην ίδια περιοχή και μόνο για το πρώτο εξά- μηνιο ξεπερνούν τις διακόσιες πενή- ντα, παρότι ο τεχνικός τομέας είναι αποδυναμωμένος λόγω έλλειψης προσωπικού.

Ιδρύθηκε κάποιο σχολείο κάποιο ΙΕΚ που εκπαιδεύει τους κατανα- λωτές στις ρευματοκλιπές και δεν το έχουμε μάθει; Από τις ρευματο- κλιπές η επιχείρηση χάνει δεκάδες εκατ. ευρώ κάθε χρόνο.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΜΑΝΑΤΖΕΡ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Σε πρόσφατο άρθρο του (Καθημερινή 20/09/09) ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της ΔΕΗ κ. Τ. Αθανασόπουλος διατύπωσε το επιχειρηματικό του credo όσον αφορά στο ρόλο της ΔΕΗ για την «βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της χώρας».

Η αλήθεια είναι ότι η προηγούμενη ακαδημαϊκή εμπειρία του κ. Τ. Αθανασόπουλου φαίνεται ξεκάθαρα μέσα από τις γραμμές του πονήματός του, το οποίο, αν το διαβάσει κανείς, προσεκτικά, θα δει ότι αναφέρεται μάλλον σε μια επιχείρηση, η οποία πνέει τα λοίσθια, επειδή δεν μπορεί να εκσυγχρονιστεί και να ακολουθήσει τον γρήγορο βηματισμό της εποχής μας.

Μελετώντας προσεκτικά το άρθρο του κ. Τ. Αθανασόπουλου, διαπιστώνει κανείς ότι **η ΔΕΗ ούτε λίγο ούτε πολύ ευθύνεται για πολλές από τις κακοδαιμονίες της ελληνικής οικονομίας, αν όχι της χώρας ολόκληρης**. Ταυτόχρονα, μέσα από μια σειρά ιδιότυπων, θα λέγαμε, και αυθαίρετων συλλογισμών, ο συγγραφέας του άρθρου καταλήγει σε ορισμένα συμπεράσματα, τα οποία απέχουν πόρρω από την πραγματικότητα.

Ας ξεκινήσουμε όμως κι εμείς, από μία παραδοχή που κάνει ο κ. Τ. Αθανασόπουλος στο άρθρο του. Στόχος και καθήκον της ΔΕΗ είναι: **«πρώτον, η ασφάλεια εφοδιασμού σε ηλεκτρική ισχύ και ενέργεια, δεύτερον, η παροχή υπηρεσιών υψηλής ποιότητας σε ανταγωνιστι-**

κές τιμές σε βάθος χρόνου, και τρίτον, ο σεβασμός στο περιβάλλον».

Ο συγγραφέας του άρθρου, προκειμένου να ενισχύσει την επιχειρηματολογία του θεωρεί πως η επιτυχία της ΔΕΗ συναρτάται με **«την καινοτομία, την δυνατότητα προσαρμογής των εργασιακών σχέσεων και την επιχειρηματικότητα»** και ως εκ τούτου προτείνει, παρακάτω, **«είναι απαραίτητο να προχωρήσει για τους νέο – προσηλαμβανόμενους η άρση των στρεβλώσεων και αγκυλώσεων ως προς το εργασιακό καθεστώς, τις εργασιακές σχέσεις και πρακτικές και να πραγματοποιηθεί προσαρμογή σε ένα καθεστώς όρων εργασίας ανάλογο με αυτό που ισχύει σε ολόκληρη την αγορά εργασίας εν γένει και ειδικότερα στις εταιρείες με τις οποίες η ΔΕΗ θα ανταγωνίζεται εφεξής»**.

Είναι προφανές ότι ο συγγραφέας του άρθρου θεωρεί πως η ΔΕΗ θα πρέπει να ηθισμονήσει την ιστορία της, την προσφορά της, αλήθια και να διαγράψει με μια μονοκοντυλιά όλους τους αγώνες των εργαζομένων της στο όνομα **«της προσαρμογής»**. Επιπλέον, θεωρεί τους εργαζόμενους σε αυτή «βαρίδια» στην ανάπτυξη της, αλήθια τους θυμάται μόνο όταν πρόκειται με αυταπάρνηση και αυτοθυσία, πολλές φορές, κάτω από αντίξοες καιρικές συνθήκες να διασφαλίσουν την ασφάλεια και την επάρκεια της τροφοδοσίας με ηλεκτρική ενέργεια στο σύνολο των κατοίκων της χώρας.

Πέρα όμως από αυτά, ας δούμε τι έκανε ο κ. Τ. Αθανασόπουλος και οι ακριβοπληρωμένοι του «σύμβουλοι» τα χρόνια που διοικούν την ΔΕΗ.

Στο όνομα της ανάπτυξης παρουσίασαν ένα **«επιχειρηματικό σχέδιο ανάπτυξης»** το οποίο οι ίδιοι απαξίωσαν με τις συνεχείς αβελητηρίες τους ως προς την υλοποίηση του πιο σημαντικού του τμήματος και φυσικά, αναφερόμαστε στην αντικατάσταση των παλιών μονάδων με νέες σύγχρονες, αντιρυπαντικής τεχνολογίας συνοδικής ισχύος 1800 MW. Ως προς το ζήτημα αυτό είναι μνημειώδης η συμπεριφορά τους και επιζήμια για την ΔΕΗ, αφού με τις συνεχείς αναβολές, την οδηγούν σε δυσχερή θέση ως προς τους ανταγωνιστές της. Και επιπλέον, η πρόνοια για την προστασία του περιβάλλοντος παραμένει κενό γράμμα και ευχολόγια.

Το επιχείρημα περί **«προσφοράς ανταγωνιστικών τιμών σε βάθος χρόνου»** δεν αντέχει στην παραμικρή κριτική, αν λάβουμε υπόψη μας τις αυξήσεις ύψους 24% τα τελευταία δύο χρόνια, οι οποίες δεν ήταν τίποτα άλλο παρά «επιδότηση των ιδιωτικών συμφερόντων» αφού ο κ. Τ. Αθανασόπουλος και συν αυτό διοίκηση δεν έκαναν τίποτα για να αηλιάξει ο ηθιστρικός τρόπος υπολογισμού της Οριακής Τιμής του Συστήματος που καθόρισε η ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης μαζί με την Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας και αποτελεί ένα ακόμη **«δωράκι»** στους ημέτερους **«ιδιώτες επενδυτές»**.

Αναφορικά με την «παροχή υπηρεσιών υψηλής αξίας» αρκεί και μόνο να θυμηθούμε στον κ. Τ. Αθανασόπουλο ότι με δικές του αποφάσεις η ΔΕΗ προχώρησε στο κλείσιμο πρακτορείων ανά την Ελλάδα, προκαλώντας άπειρα προβλήματα στους καταναλωτές αλλά και απαξιώνοντας το ίδιο το προσωπικό της ΔΕΗ. Στην προκειμένη περίπτωση ξεσηκώθηκαν οι τοπικές κοινωνίες, ανατρέποντας σε πολλές περιπτώσεις, τις αποφάσεις αυτές, αλλά η «προσπάθεια εκσυγχρονισμού των υπηρεσιών της ΔΕΗ» έτσι όπως την αντιλαμβάνεται η σημερινή διοίκησή της συνεχίζεται με άγνωστα μέχρι στιγμής αποτελέσματα. Το μόνο σίγουρο είναι ότι ένα μεγάλο κομμάτι των υπηρεσιών της ΔΕΗ παραδίδεται σταδιακά σε ιδιώτες με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ποιότητα στην εξυπηρέτηση των καταναλωτών.

Εκεί όμως όπου η υποκρισία περσιτεύει είναι οι αναφορές του κ. Τ. Αθανασόπουλου στους εργαζόμενους της ΔΕΗ. Τα τελευταία 2.5 χρόνια, κατά την διάρκεια των οποίων ο κ. Τ. Αθανασόπουλος «βασιλεύει» στην ΔΕΗ γίναμε μάρτυρες πρόσληψης μιας στρατιάς ακριβοπληρωμένων συμβούλων με μηδενική προσφορά στην ΔΕΗ. Ταυτόχρονα είδαμε την αυθαίρετη και επιζήμια προσπάθεια απαξίωσης του έμψυχου δυναμικού της ΔΕΗ με κατατομήσεις μη αρεστών διευθυντικών στελεχών, την προσπάθεια καθιέρωσης ενός διαβλητού συστήματος αξιολόγησης των εργαζομένων, την δημιουργία μιας «παραδιοίκησης» η οποία προσπαθούσε να υπονομεύει και να ανατρέπει αποφάσεις του Δ.Σ. στο οποίο οι εκπρόσωποι των εργαζομένων δίνουν καθημερινή μάχη για την προστασία των εργαζομένων και της επιχειρή-

σης. Δεν θα πρέπει, παράλληλα, να λησμονήσουμε τα περιβόητα «Σχέδια αναδιοργάνωσης» της ΔΕΗ με το προτεινόμενο «σπάσιμο» της σε επτά μικρότερες εταιρείες, έτσι ώστε να είναι πιο «βοητικές» στον ανταγωνισμό των εκ του ασφαλιού «ιδιωτών επενδυτών».

Ιδιαίτερη μνεία θα πρέπει να γίνει στην πρόταση του κ. Τ. Αθανασόπουλου ως προς τον «μετασχηματισμό... στα συστήματα λήψης αποφάσεων, διοίκησης και απόδοσης», ο οποίος, ηλίθου φαινότατον, αναφέρεται στην άνευ ελέγχου και κριτικής άσκηση διοίκησης, διότι οι εκπρόσωποι των εργαζομένων στο Δ.Σ. προφανώς, εμποδίζουν τον «εκσυγχρονισμό» της ΔΕΗ, σύμφωνα με τα οράματα του συγγραφέα.

**γίναμε μάρτυρες
πρόσληψης
μιας στρατιάς
ακριβοπληρωμένων
συμβούλων
με μηδενική
προσφορά
στην ΔΕΗ.**

Το συνδικαλιστικό κίνημα και οι εργαζόμενοι στην μεγαλύτερη ελληνική επιχείρηση έχουν κατ'επανάληψη καταγγείλει τις αυθαίρεσες, τις αστοχίες και τις λανθασμένες αποφάσεις της διοίκησης του κ. Τ. Αθανασόπουλου. Με δυνα-

μικές κινητοποιήσεις, με απεργίες και συνεχή ενημέρωση του κοινού μέσω συνεντεύξεων τύπου, έχουν κατορθώσει να αναστείλουν την εφαρμογή των επιζήμιων όχι μόνο για την ΔΕΗ αλλά και για την ελληνική κοινωνία, αποφάσεων της διοίκησης της ΔΕΗ. Σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις, την υποχρέωσαν να λάβει αποφάσεις επωφελείς για την επιχείρηση αλλά και τις τοπικές κοινωνίες, όπως ανάγλυφα παρουσιάζει το παράδειγμα της νέας μονάδας στη Μεγαλόπολη.

Την ίδια τακτική σκοπεύουν να ακολουθήσουν και στο μέλλον οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ. Δεν θα επιτρέψουν την απαξίωσή της. Δεν θα την αφήσουν έρμαιο στα χέρια των ακριβοπληρωμένων «μαθητεύμενων μάγων - συμβούλων» του κ. Τάκη Αθανασόπουλου. Θα αγωνιστούν για μια ΔΕΗ δημόσια, κάθετη και ενιαία. Θα αγωνιστούν για την αναγνώριση της προσφοράς τους. Θα αγωνιστούν για ηλεκτρικό ρεύμα φτηνό για τον έλληνα καταναλωτή. Θα αγωνιστούν για το παρόν και το μέλλον της ΔΕΗ.

Γιατί εδώ και 60, περίπου, χρόνια η ΔΕΗ είναι η ατμομηχανή της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Γιατί η ΔΕΗ ήταν και παραμένει η μεγαλύτερη ελληνική επιχείρηση. Γιατί η ΔΕΗ είναι η εγγύηση για την ασφάλεια και την επάρκεια τροφοδοσίας με ηλεκτρική ενέργεια της χώρας.

Στην άκρη τα λαμόγια από τη ΔΕΗ

Και ξαφνικά από τη μια στιγμή στην άλλη το σύστημα ανετράπη. Μια μεγάλη και σημαντική ανατροπή με πολλών ειδών μηνύματα και προς όλες τις κατευθύνσεις.

Ο θυμόσοφος λαός υπομένει, αλλά δεν ξεχνά και δίνει τις κατάλληλες απαντήσεις όταν και όπου χρειάζεται. Έτσι και τούτη τη φορά έστειλε το μήνυμά του για ολοκληρωτική αλληλεγγύη, ανατροπή και ρήξη στις παλαιομοδίτικες συνταγές της δημόσιας διοίκησης και των οργανισμών μέσα από την ετυμηγορία του στις 4 Οκτώβρη του 2009.

Το συνδικάτο συνετέλεσε και αυτό προς αυτή την κατεύθυνση με την δική του συμβολή, τις δικές του ενέργειες, και πρωτοβουλίες του και γ' αυτό πρέπει πάντα να μένει διεκδικητικό απέναντι σε οτιδήποτε εναντιώνεται στο κοινωνικό σύνολο. Ιδιαίτερα στο χώρο που εργαζόμαστε στη μεγαλύτερη εναπομείνασα επιχείρηση με το μανάτζμεντ στο δημόσιο τη ΔΕΗ θα πρέπει να είμαστε κάθετοι σε ότι αφορά την οργανωτική της δομή με σκοπό την επιβίωσή της για το καλό της Ελληνικής κοινωνίας.

Εδώ και τώρα ρήξη με το κατεστημένο χρόνων και χρόνων αυτών που την διοικούν...

Στην «ΑΚΡΗ ΟΛΑ ΤΑ ΛΑΜΟΓΙΑ», που πίνουν το αίμα της επιχείρησης του Ελληνικού Λαού.

Αυτοί που αρμέγουν τόσα χρόνια την αγελάδα να παραμεριστούν χωρίς χρονοτριβή.

Να οργανωθεί σε νέα βάση όλη η πυραμίδα της Διοίκησης της Επιχείρησης για να μπορέσει επιτέλους να ανθίσει και πάλι ο κολλοσσός αυτό που λέγεται ΔΕΗ.

Εάν δεν γίνει έγκαιρα η ρήξη τώρα που τα μηνύματα είναι νωπά, θα πρέπει να γνωρίζουν, οι υπεύθυνοι, κυβερνώντες ότι η δική τους κατάληξη θα είναι ανάλογη της προηγούμενης Κυβέρνησης.

Θα μπορούσε ο καθένας μας μέσα από τις εμπειρίες του να εξιστορήσει μια πληθιάδα παρανομιών και παραλείψεων για όλες τις προηγούμενες διοικήσεις τόσο σε τοπικό όσο και σε Πανελλήνιο επίπεδο Διοίκησης της Επιχείρησης.

Αυτό έχει υποχρέωση να το κάνει η καινούργια Διοίκηση που θα προκύψει, άμεσα και να οργανώσει με τον καλύτερο τρόπο, ένα νέο μοντέλο διοίκησης απαλλαγμένο από κάθε είδους ρουσφετολογικών παρεμβάσεων και προσλήψεων. Βγάζοντας από τα αδιέξοδα την επιχείρηση των οικονομικών συμφερόντων καταστρώντας την και πάλι πρωταγωνιστή των εξελίξεων στο χώρο της ενέργειας.

N. Μακρικόστας, Πρόεδρος Περιφερειακού Γραφείου ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ, Πάτρα 15.10.09

Οικονομική κρίση

Η παρούσα οικονομική κρίση θα θεωρηθεί πιθανόν η σοβαρότερη από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Σήμερα βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, πλήττοντας σχεδόν όλες τις χώρες του κόσμου. Αυτή η παγκόσμια κρίση, είναι κρίση αξιών διότι στην εποχή που ζούμε δημιουργήσαμε και λατρέψαμε είδωλα όπως τα χρηματιστήρια, τις μετοχές, τον εύκολο και εν πολλοίς τον αθέμιτο πλουτισμό, θέτοντας στο περιθώριο το μέτρο, την κατανόηση και την κοινωνική αλληλεγγύη.

Εμποτιστήκαμε δυστυχώς από την κουητούρα του χρέους, αδιαφορώντας για την καταναλωτική ζωή που κάνουμε και το αύριο που δημιουργούμε.

Οι κυβερνήσεις, τις περισσότερες φορές σοσιαλιστικές ή σοσιαλδημοκρατικές, στο όνομα της παγκοσμιοποίησης και στο άνοιγμα των αγορών, ενίσχυσαν την εφήμερη ευημερία, τον χρηματιστηριακό τζόγο και την αδίστακτη απληστία των golden boys, αδιαφορώντας για την αδράνεια και την παταγώδη αποτυχία των μηχανισμών δημόσιου ελέγχου του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Άλλωστε είναι γνωστό σε όλους μας το αποτέλεσμα της «χρηματιστηριακής άνηθισης» κατά τα τέλη της δεκαετίας του '90, όπου η πλειοψηφία του ελληνικού λαού, έχασε τις οικονομίες χρόνων, μέσω του χρηματιστηρίου, για να τις καρπωθούν οι λίγιοι και οικονομικά ισχυροί του τόπου.

Οι εργαζόμενοι δεν ξεχνούν, τις δηλώσεις και θέσεις των στελεχών της τότε σοσιαλιστικής κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ επί Σημίτη, στο όνομα του εκσυγχρονισμού της χώρας, που από υποστηρικτές του κρατισμού έγιναν υπέρμαχοι της αυτορύθμισης των αγορών, με τις πολλαπλές εκφράσεις των νεοφιλελεύθερων αντιλήψεων με π.χ. τις δηλώσεις του Γιάννου Παπαντωνίου σε συνέντευξή του στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία, ότι προοδευτικός είναι ο φιλελεύθερος, ή τους νόμους που κατά καιρούς ψήφισαν στη διάρκεια της διακυβέρνησής τους, με τις ελαστικές μορφές απασχόλησης, τα STAGE, την δυνατότητα για δανεισμό των εργαζομένων, κ.λ.π.

Άραγε ο νόμος 2639/1998 κατά το άρθρο 2 που επιτρέπει την εκπεριτροπή απασχόληση, ανά μήνα, ανά

εβδομάδα και ανά ημέρα, τον οποίο ψήφισε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αποτελεί σοσιαλιστική ή άκρατη νεοφιλελεύθερη πολιτική;

Σήμερα όλοι αυτοί λάβροι κατά του φιλελευθερισμού, χωρίς κανένα ίχνος αυτοκριτικής για τα πεπραγμένα τους.

Το ουσιαστικό όμως σήμερα ερώτημα είναι, εάν μπορεί να προβλεφθεί η διάρκεια της Οικονομικής Κρίσης που βιώνουμε, με τα συνθήματα εργαλεία των οικονομικών προβλέψεων.

Δυστυχώς η διάρκεια είναι απρόβλεπτη. Και καθημερινά οι εργαζόμενοι γινόμαστε αποδέκτες ειδήσεων όπου καταρρέουν τα πάντα, σε μεγάλες χώρες οικονομικά ισχυρές, βλέποντας εταιρείες κολλοσσούς να χρεοκοπούν, οδηγώντας παράλληλα στην ανεργία χιλιάδες εργαζόμενους.

Αυτό έχει δημιουργήσει έντονα το αίσθημα της ανασφάλειας μεταξύ των εργαζομένων, διότι επιχειρήσεις που παρουσιάζουν μείωση στους στόχους των κερδών που είχαν εξαγγείλει, βρίσκουν την «ευκαιρία» να οδηγήσουν στην ανεργία χιλιάδες εργαζόμενους, αδιαφορώντας για την κοινωνική συνοχή, σε μια προσπάθεια παράλληλα να ελαστικοποιήσουν τις εργασιακές σχέσεις και να αναγκάσουν τους εργαζόμενους να απεμπολήσουν τα δικαιώματά τους που διαχρονικά έχουν με αγώνες κερδίσει.

Είναι φανερό ότι χρειάζεται σήμερα να διαμορφωθεί η σύγχρονη εναλλακτική πρόταση, η οποία θα στηρίζεται σε στέρεο, ηθικό και φιλοσοφικό υπόβαθρο, που θα συνδυάζει την ατομική ελευθερία με την κοινωνική αλληλεγγύη, την ανοικτή κοινωνία που πιστεύει στους δημοκρατικούς θεσμούς, χωρίς τις αγκυλώσεις και τις δογματικές δουλειές του παρελθόντος και που να απαντάει καθαρά και κατανοητά στα αιτήματα του σήμερα, δημιουργώντας αξιόπιστες προσδοκίες για ένα καλύτερο αύριο.

Αυτή η σύγχρονη εναλλακτική πρόταση την καταθέτει ο σημερινός **Κοινωνικός Φιλελευθερισμός**, που ως πρόταση μπορεί να διαμορφώσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την διατήρηση και ισχυροποίηση της ανταγωνιστικής ικανότητας στο σκληρό ανταγωνισμό της Παγκόσμιας Οικονομίας, με την ταυτόχρονη διατήρηση

της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης.

Γιατί ο Κοινωνικός Φιλελευθερισμός υποστηρίζει την ελεύθερη οικονομία της αγοράς, επειδή εμπράκτως έχει αποδείξει ότι αξιολογεί καλύτερα τους διαθέσιμους παραγωγικούς συντελεστές και μέσα από τη μεγιστοποίηση της αποδοτικότητάς τους, επιτυγχάνοντας τη διαρκή βελτίωση του επιπέδου του κοινωνικού συνόλου. Η οικονομία της αγοράς έχει τη δυνατότητα να προωθεί διαφοροποιήσεις και καινοτομία, καθώς μέσα από το σύστημα των τιμών κατορθώνει να μεταδώσει την αντίληψη που καθιστά εφικτή τη συνεργασία εκατομμυρίων ανθρώπων, χωρίς τον καταναγκασμό που επιβάλλουν τα μοντέλα που βασίζονται σε κεντρικό προγραμματισμό.

Συγχρόνως όμως ο Κοινωνικός Φιλελευθερισμός, επειδή γνωρίζει ότι η ελεύθερη οικονομία της αγοράς δεν διαθέτει ενδογενώς την τάση να διορθώνει τα προβλήματα που η ίδια δημιουργεί, τάσσεται υπέρ της αναγκαιότητας της κρατικής παρέμβασης στην Οικονομία. Γιατί πρέπει το κράτος αφενός να θέτει και να εγγυάται τους κανόνες της οικονομικής δραστηριότητας και αφετέρου, πρέπει να παρεμβαίνει προκειμένου να αμβλύνει τα σύνδρομα τις ατέλειες και τις αδυναμίες που παρουσιάζονται κατά τη λειτουργία των αγορών, όπως επίσης για να εξισορροπεί τις κοινωνικές ανισότητες και ανισορροπίες, μέσα από κοινωνικές δράσεις.

Διότι όπως υπογραμμίζει ο θεωρητικός εισηγητής της ανοικτής κοινωνίας, φιλόσοφος και επιστημονολόγος Καρλ Πόππερ: **Ο Φιλελευθερισμός και η κρατική παρέμβαση δεν αντιτίθενται μεταξύ τους. Αντίθετα, η ελευθερία οποιουδήποτε είδους είναι αδύνατη, χωρίς την εγγύηση του κράτους.**

Οι συνέπειες της κρίσης είναι βέβαιο ότι θα αναταράξουν ακόμη περισσότερο και την ελληνική οικονομία. Είναι φανερό ότι μέχρι τώρα η ελληνική οικονομία, παρουσιάζει μεγαλύτερες αντιστάσεις απέναντι στη κρίση, σε σύγκριση με πολλές άλλες οικονομίες της Ευρωζώνης.

Πιστεύω ωστόσο ότι θα πρέπει να γίνει μεγαλύτερη προετοιμασία και να παρθούν μέτρα προστασίας ακόμη πιο ισχυρά απ' ό,τι είχε λάβει η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Μέτρα που θα στο-

χεύουν τόσο στην προστασία των θέσεων εργασίας και την περαιτέρω μείωση της ανεργίας, όσο και στη συγκράτηση των τιμών στα προϊόντα, ισχυροποιώντας τις αμοιβές των εργαζομένων, δίνοντας ώθηση στην κατανάλωση ώστε να κινηθεί ο παραγωγικός τροχός.

Η προσπάθεια αυτή της εξόδου από την οικονομική κρίση, αποτελεί εθνική υπόθεση και απαιτείται συνεννόηση και συνεργασία απ' όληως με υψηλό αίσθημα ευθύνης. Να συμπράξουν όλοι από κοινού για το καλό της χώρας μας, την προστασία της κοινωνίας και των πολιτών και όχι επιλέγοντας τυχόν καταγγελητικό λόγο σε κάθε προσπάθεια, απρόθυμοι να αναλάβουν το πολιτικό κόστος.

Αποτρέποντας τους εργοδότες που για άλλη μία φορά προσπαθούν, να εκμεταλλευτούν σήμερα την κρίση προς όφελός τους, είτε κερδοσκοπώντας αυξάνοντας τις τιμές των προϊόντων τους είτε προσπαθώντας να ελαχιστοποιήσουν το εργατικό κόστος με κάθε μέσο (έξοδος εργαζομένων στην ανεργία, ευέλικτες μορφές απασχόλησης κ.α.) αδιαφορώντας για της αντοχές και την ανεκτικότητα της ελληνικής κοινωνίας που δοκιμάζεται από τη διεθνή οικονομική κρίση.

Θεωρώ ότι η σημερινή νεοεκλεγείσα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, να λάβει μέτρα στήριξης των επιχειρήσεων προωθώντας διάταξη ώστε να είναι υποχρεωμένες οι επιχειρήσεις που εντάσσονται σε προγράμματα, να διατηρούν το υπάρχον προσωπικό τους και με αυξημένα κίνητρα σε αυτές που θα προχωρήσουν σε νέες προσλήψεις αυξάνοντας τις θέσεις εργασίας.

Παράλληλα θα πρέπει το Υπουργείο, στο οποίο μεταβιβάστηκαν οι αρμοδιότητες του Υπουργείου Ανάπτυξης, να δίνει στη δημοσιότητα τις επιχειρήσεις που αυξάνουν τις τιμές των προϊόντων τους πάνω από τον επίσημο πληθωρισμό της χώρας, αντιδιαστέλλοντας και τις τιμές των προϊόντων τους σε άλλες χώρες της Ευρωζώνης.

Γιατί αποτελεί κοινή ευθύνη όλων η αντιμετώπιση της κρίσης. Διότι οι πολίτες έχουν τη δύναμη. Είναι η καθημερινή καταναλωτική συμπεριφορά που μπορούν ναμπούν να μειώσουν τα προϊόντα των επιχειρήσεων που κερδοσκοπούν, απειλούν ή διαφεύγουν των υποχρεώσεών τους στο κράτος (εργοδοτικές εισφορές στα Ταμεία, φοροδιαφυγή κ.α.)

Γιατί η κρίση μπορεί να αποτελέσει ευκαιρία ώστε η χώρα να μπει στη σωστή ρευστοποίηση θέτοντας τέρμα στις σπατάλες και βάζοντας στο περιθώριο αυτούς που εκμε-

ταλλεύονται τον πλούτο της. Να βρεθούμε όλοι οι Έλληνες αλληλεγγυοί στο ίδιο γήπεδο, στην ίδια αφετηρία και όλοι μαζί να πάρουμε στις πλάτες μας τα βάρη που μας αναλογούν, κάνοντας από κοινού όλη την προσπάθεια μέχρι το τέλος.

Το εκλογικό αποτέλεσμα της 4ης Οκτωβρίου, ανέδειξε νικητή, παρόλο που έλαβε περίπου τον ίδιο αριθμό με τις εκλογές του 2004, το ΠΑΣΟΚ.

Η μεγάλη αυτή εκλογική διαφορά οφείλεται από το γεγονός ότι το 1/3 περίπου των ψηφοφόρων της Νέας Δημοκρατίας του 2004, προτίμησαν το 2009 να απέχουν από τις εκλογές. Μια επιλογή που οφειλόταν στην Αθαζονεία που έδειξαν τα στελέχη της, όχι προς την κοινωνία που ζήσαμε από τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ κατά την περίοδο διακυβέρνησης του Σημίτη, αλλά προς τον κόσμο της Νέας Δημοκρατίας.

Σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή για την παράταξη, οφείλουμε όλοι μας να συμβάλουμε με όλες τις δυνάμεις μας για την ανασυγκρότηση της και την ιδεολογική μας επαναδιατύπωση της πολιτικής μας πρότασης προς την κοινωνία.

Σ' αυτό τον πολιτικό διάλογο, η ΔΑΚΕ/ΕΔΟΠ-ΔΕΗ οφείλει, να συμβάλει ουσιαστικά στα όργανα της παράταξης. Όπως έχει πράξει και κατά το παρελθόν και αποτελεί θέμα αρχής να αποτελέσει την φωνή των εργαζομένων στο κόμμα και όχι τη φωνή του κόμματος στους εργαζομένους.

Άλλωστε και η στάση της συνδικαλιστικά, στα χρόνια που κυβερνούσε η Νέα Δημοκρατία, διακρινόταν πάντοτε για την αδέσμευτη φωνή και την ανεξάρτητη δράση. Προσπίζοντας πάντα τα συμφέροντα της επιχείρησης και των εργαζομένων.

Σήμερα, μπροστά στα νέα δεδομένα που δημιουργήθηκαν, για άλλη μία φορά, θα προσπίσει τα συμφέροντα της επιχείρησης και των εργαζομένων, σε τυχόν νέου κύματος "εκουχρονιστικής" κυβερνητικής επίθεσης.

Θα πρέπει να αντιδράσουμε άμεσα και δυναμικά:

- στην πολιτική συρρίκνωσης των μονάδων της ΔΕΗ και την Δημιουργία των ΔΕΗ-shop.

- στην μείωση των θέσεων εργασίας και την περαιτέρω εργοθαβοποίησης της επιχείρησης.
- σε τυχόν κατάργηση των εργασιακών μας δικαιωμάτων.

ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, εκλεγμένος σύνεδρος στη ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ από την ΔΑΚΕ/ΔΕΗ πρόεδρος της Τ.Ε. ΕΔΟΠ/ΔΕΗ, Πατρών-Αιγίου

ΌΧΙ στην κατάργηση των πρακτορείων

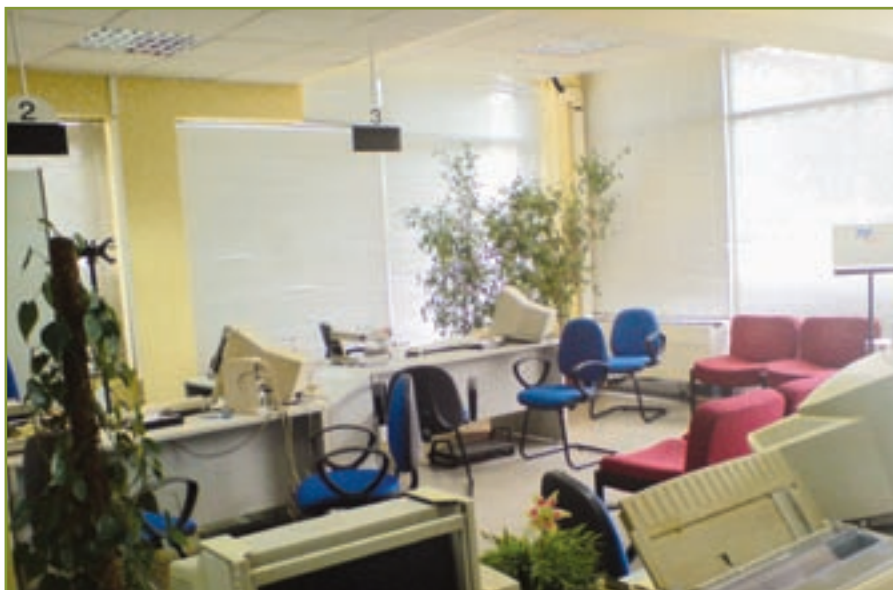
Ολέθρια αποδεικνύεται η πολιτική της διοίκησης της ΔΕΗ αναφορικά με την ύπαρξη και λειτουργία των πρακτορείων.

Μια παράδοση δεκαετιών που θέλει την ΔΕΗ πρωτοπόρα στην εξυπηρέτηση των πελατών κινδυνεύει από τους φωστήρες της ομάδας των ακριβοπληρωμένων συμβούλων του κ. Τ. Αθανασόπουλου, οι οποίοι αντιμετωπίζουν τα πρακτορεία και τους εργαζόμενους σε αυτά ως «υπέρογκο κόστος» για την ΔΕΗ.

Η κατάργηση των πρακτορείων αποτελεί μια ακόμη «απόφαση σταθμό» της διοίκησης του κ. Τ. Αθανασόπουλου. Δεκάδες πόλεις και εκατοντάδες χωριά της ελληνικής επικράτειας στερούνται πλέον των υπηρεσιών τους. Οι τοπικές κοινωνίες έχουν εξεγερθεί, οι δημοτικές αρχές κάνουν επανειλημμένα διαβήματα και το συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων της ΔΕΗ με δυναμικές κινήσεις και αγώνες προσπαθεί να αποτρέψει το κλείσιμό τους.

Λαμβάνοντας αυτή την απόφαση οι «ειδήμονες» της διοίκησης, δεν έλαβαν καθόλου υπόψη την ταλαιπωρία των κατοίκων των περιοχών αυτών, οι οποίοι για οποιαδήποτε πλέον συναλλαγή τους με την επιχείρηση, θα είναι υποχρεωμένοι να διανύουν δεκάδες χιλιόμετρα προκειμένου να εξυπηρετηθούν.

Παράλληλα, πρόκειται για μια ακόμη σαφή ένδειξη απαξίωσης του μάξιμου προσωπικού πρώτης γραμμής της επιχείρησης. Για μια πολιτική υποβάθμισης των υπηρεσιών εκατοντάδων συναδέλφων, οι οποίοι έρχονται καθημερινά σε

άμεση επαφή με τους έλληνες καταναλωτές και έχουν μετατραπεί κυριολεκτικά «σε σάκο του μποξ» λόγω των ατυχών, για να μην μεταχειριστούμε πιο σκληρές εκφράσεις, αποφάσεων της διοίκησης της ΔΕΗ.

Θα πρέπει να σημειώσουμε πως η κατάργηση των πρακτορείων είναι «βούτυρο στο ψωμί» των ανταγωνιστών της. Η πολυδιαφημισμένη «απελευθέρωση της αγοράς» στο τομέα της εμπορίας ηλεκτρικής ενέργειας, προϋποθέτει για τους «υγιείς ανταγωνιστές» της ΔΕΗ ακρωτηριασμό της τελευταίας, για να μπορούν, έτσι, με την ησυχία τους να «δρέψουν τους καρπούς» των «επενδύσεων» τους.

Οι εργαζόμενοι και το συνδικαλιστικό κίνημα στη ΔΕΗ δεν θα μείνουν με σταυρωμένα τα χέρια. Ήδη σε κοινές δράσεις με τις τοπικές κοινωνίες και τις δημοτικές αρχές έχουν αποτρέψει το κλείσιμο πολλών πρακτορείων (πχ. Κιάτο) προστατεύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο

και την ίδια την ΔΕΗ αλλά και διασφαλίζοντας την εξυπηρέτηση χιλιάδων καταναλωτών της ελληνικής περιφέρειας.

Οι δράσεις αυτές, στο επόμενο διάστημα, θα ενταθούν και μέσα από ευρύτερες συμμαχίες θα ανατρέψουν αυτές τις καταστροφικές για την ΔΕΗ πολιτικές. Γιατί είναι αδιανόητο ακόμη και να το σκεφτεί κανείς ότι η ΔΕΗ αντί να διευκολύνει τους καταναλωτές στις συναλλαγές μαζί της, να δημιουργεί επιπρόσθετα προβλήματα, διευκολύνοντας έτσι τους ανταγωνιστές της.

Το κλείσιμο των πρακτορείων είναι μια εγκληματική πολιτική, μια πολιτική σε βάρος των συμφερόντων της ΔΕΗ αλλά και των καταναλωτών και πρέπει να σταματήσει.

Πρακτορείο Αμαλιάδος «Υπηρεσιακή Γυμναστική»

Σε κατ' αναγκαστική υπηρεσιακή γυμναστική έχει μετατρέψει τους συναδέλφους μας στο πρακτορείο Αμαλιάδος η ιεραρχία, αφού χωρίς να προβάλουν σημαντικούς λόγους τους μετακινούν σε καθημερινή βάση στον ΠΥΡΓΟ.

Η μόνη δικαιολογία που ακούς, πρόκειται για έλλειψη προσωπικού και ενίσχυση της δύναμης ανθρώπινου δυναμικού στον ΠΥΡΓΟ.

Αναμφίβολα σε όλη την Ελλάδα είναι πρόδηλο το στοιχείο της έλλειψης προσωπικού και πράγματι οι συνάδελφοι είναι αναγκασμένοι να μετακινούνται μέχρι και 100 χιλιόμετρα ημερησίως, για να φτάσουν στον τόπο προορισμού ενώ τις περισσότερες φορές, δεν παίρνουν ούτε εντολής μετακίνησης, ούτε εκτός έδρας... γιατί άραγε ; Το ίδιο συνέβη και με τους συναδέλφους της Αμαλιάδας, όπου τους αναγκάζουν να μετακινούνται στον Πύργο ή στην Πάτρα χωρίς να εκδίδουν εντολή μετακίνησης!!! Και μόνο με την παρέμβαση της ΕΔΟΠ συμμορφώθηκαν οι αρμόδιοι.

Στην περίπτωση μας, όμως, η μετακίνηση συμπίπτει με την φημολογία της περιρρέουσας ατμόσφαιρας ότι για το πρακτορείο Αμαλιάδος οι αρμόδιοι έχουν «μεγαλόπνοα» σχέδια, που οδηγούν στο κλείσιμο... Άρα μεθοδεύεται η υπολείτουργια του πρακτορείου Αμαλιάδος, ώστε να καταλήξουμε στο οριστικό κλείσιμο, με ότι αυτό συνεπάγεται για την περιοχή και την εξυπηρέτηση του καταναλωτή ...

Καλούμε τους αρμόδιους να αφήσουν αυτά τα καταστροφικά παιχνίδια σε βάρος της επιχείρησης γιατί σε καμιά περίπτωση δε θα επιτρέψουμε το κλείσιμο του πρακτορείου.

ΚΥΨΕΛΗ - ΚΕΡΑΜΙΚΟΣ

Τα προηγούμενα χρόνια και εν όψει Απελευθέρωσης στην Η.Ε. επιβλήθηκε η ανάπτυξη των καταστημάτων εξυπηρέτησης πελατών τόσο στις περιφέρειες όσο και στα αστικά κέντρα και τις μεγάλες πόλεις όπως είναι η ΑΘΗΝΑ.

Σήμερα, όπως είναι γνωστό η Διοίκηση Αθηνασόπουλου επιβέγγει την σμίκρυνση των κέντρων εξυπηρέτησης προκαλώντας δυσарέσκεια στους καταναλωτές, οι οποίοι είχαν συνηθίσει να έχουν πλησίον τους ένα πρακτορείο για τις ανάγκες τους και να μην χρειάζεται να μετακινούνται σε μακρινές αποστάσεις.

Έτσι, λοιπόν, δύο πρακτορεία ο Κεραμικός και η Κυψέλη στην ΑΤΤΙΚΗ υπολείτουργούν. Στο ένα δεν υπάρχει καθόλου εμπορεία, στο άλλο καταργήθηκε το δίκτυο ενώ προς το παρόν εξυπηρετούνται και στις δύο περιπτώσεις μόνο οι εισπράξεις, με αποτέλεσμα τα παράπονα του κόσμου να φτάνουν παντού χωρίς να συγκινείται κανείς. Το πάγιο αίτημά μας είναι πρόσληψη μόνιμου προσωπικού, λειτουργία όλων των πρακτορείων σε όλη την Ελλάδα και όπου έκλεισαν να ξανανοίξουν προς όφελος του καταναλωτή και της επιχείρησης.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΚΙΑΤΟΥ

Δυναμικό παρόν έδωσε το προεδρείο της ΕΔΟΠ μετά από πρόσκληση του Περιφερειακού Γραφείου της ΓΕΝΟΠ με θέμα το κλείσιμο του πρακτορείου στο ΚΙΑΤΟ.

Πιο συγκεκριμένα οργανώθηκε συνέντευξη τύπου προς τα ΜΜΕ στο εργατικό κέντρο όπου παρευρέθηκαν από το περιφερειακό γραφείο οι συνάδελφοι ΜΑΚΡΥΚΩΣΤΑΣ Ν. και ΒΟΡΤΕΛΙΝΟΣ Δ., από την ΕΔΟΠ ο πρόεδρος Γ.ΜΠΙΤΖΑΣ και ο Γραμματέας ΧΡ.ΠΙΣΤΕΥΟΣ, από το σύλλογο Πτυχιούχων Μηχανικών ο συνάδελφος ΚΑΠΕΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, καθώς και από την τοπική ΕΝΩΣΗ/ΕΔΟΠ-Κορίνθου το προεδρείο ΚΟΙΚΑΣ Ε. και ΠΡΕΔΑΡΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, ο Δήμαρχος, οι φορείς της πόλης και εκπρόσωποι του ΝΟΜΑΡΧΗ αλλιά και επαγγελματικοί σύλλογοι, οι οποίοι θίγονται από ένα τέτοιο ενδεχόμενο δηλαδή το κλείσιμο του πρακτορείου.

Η παρουσία μας και η εμπειρισταμένη αρνητική μας στάση αλλιά και το ψήφισμα που εστάλη στη Διοίκηση της ΔΕΗ, στον Υπουργό και στα κόμματα ήταν όπως διαφάνηκε με την μέχρι τώρα εξέλιξη ικανά -προς τα παρόν- για να αναστείλουν το κλείσιμο του πρακτορείου.

Όλα ξεκίνησαν από λαθεμένες προτάσεις των αρμοδίων σε σχέση με τη δύναμη του προσωπικού και την αξιοποίηση του σε συγχωνεύσεις υπηρεσιακών μονάδων, που οδηγούν όμως σε μείωση των πρακτορείων, αλλιά και ταλαιπωρία στην εξυπηρέτηση των καταναλωτών με ταυτόχρονη αύξηση στο χρόνο αποκατάστασης βλαβών, αφού τα συνεργεία θα είναι αναγκασμένα να διανύουν μεγάλες αποστάσεις για να καλύψουν μια ευρύτερη περιοχή ενός νομού. Δυστυχώς, όμως, για τους Διοικούντες αυτά είναι ψηλά γράμματα γιατί ο στόχος τους είναι η Διάλυση της ΔΕΗ... Να δούμε αν θα τα καταφέρουν....

Νέα μονάδα ηλεκτροπαρ

μια νίκη των

Είναι γνωστή η πολυετής συνεισφορά του Νότιου πεδίου στην ευστάθεια του συστήματος ηλεκτροπαραγωγής αηλιά και στην ασφάλεια της τροφοδοσίας παροχής ηλεκτρικής ενέργειας.

Είναι γνωστή, επίσης, η αυταπάτηση και οι θυσίες που έκαναν και κάνουν οι τοπικές κοινωνίες, προκειμένου να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη λειτουργία του σταθμού ηλεκτροπαραγωγής στη Μεγαλόπολη, εδώ και δεκαετίες ολόκληρες.

Ως εκ τούτου η πρόσφατη απόφαση του Δ.Σ. της ΔΕΗ να προκηρύξει διαγωνισμό για την κατασκευή νέας μονάδας στο ενεργειακό πεδίο της Μεγαλόπολης δεν μπορεί παρά να τύχει την επιδοκιμασία τόσο των τοπικών κοινωνιών, όσο και των εργαζομένων στην επιχείρηση, ο κοινός αγώνας των οποίων, επιτέλους, δικαιώθηκε.

Δικαιώθηκε ο αγώνας και παραδίδονται στη χλεύη όλοι εκείνοι, οι οποίοι όψιμα «επέδειξαν ενδιαφέρον» για την περιοχή, λησμονώντας την επί δεκαετίες προσφορά τόσο των εργαζομένων, όσο και των κατοίκων όλων αυτών των περιοχών στο εξηλεκτρισμό και την πρόοδο της χώρας.

Η συντονισμένη δράση του συνδικαλιστικού κινήματος των εργαζομένων της ΔΕΗ από κοινού με τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης της περιοχής απέδωσε καρπούς, υποχρεώνοντας το Δ.Σ. της ΔΕΗ να ανακρούσει πρύμναν και να

προχωρήσει, τελικά, στην προκήρυξη του έργου κατασκευής νέας μονάδας στο ΑΗΣ Μεγαλόπολης.

Οι δυναμικές παρεμβάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος, - κατάληψη των γραφείων της διοίκησης της ΔΕΗ και ματαίωση της συνεδρίασης του Δ.Σ. όπου θα αποφασίζονταν η μη κατασκευή του έργου, - φαίνεται πως λειτούργησαν ως καταλύτης των εξελίξεων. Παράλληλα, οι παρεμβάσεις των τοπικών

...η παλλόμενη καρδιά ενός ζωντανού οργανισμού με εκατοντάδες εργαζόμενους σε αυτόν, αηλιά και χιλιάδες άηλους γύρω από αυτόν.

κοινωνιών και των δημοτικών αρχών διαφόρων περιοχών, ενίσχυσαν την κοινή προσπάθεια και έφεραν τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Το Νότιο πεδίο, ο ΑΗΣ Μεγαλόπολης σήμερα, όπως και πάντα, πέραν της συνεισφοράς τους στην ασφάλεια της τροφοδοσίας με ηλεκτρική ενέργεια, αποτελούν πνεύμονα ανάπτυξης για την ευρύτερη

περιοχή της Πελοποννήσου. Είναι ο αιμοδότης της απασχόλησης, ο πυλώνας οικονομικής ενίσχυσης της περιοχής, η παλλόμενη καρδιά ενός ζωντανού οργανισμού με εκατοντάδες εργαζόμενους σε αυτόν, αηλιά και χιλιάδες άηλους γύρω από αυτόν.

Η νέα αυτή νίκη της συντονισμένης δράσης των εργαζομένων και του συνδικαλιστικού κινήματος της ΔΕΗ μαζί με τις τοπικές κοινωνίες, αποδεικνύει πως οι αγώνες, όταν έχουν δίκαιους στόχους, πάντα δικαιώνονται. Αποδεικνύει επίσης πως μπροστά στο διογκούμενο κίνημα για μια πραγματική ανάπτυξη, τα πάσης φύσεως συμφέροντα, τρέπονται σε άτακτη φυγή.

Η δημιουργία της νέας μονάδας στον ΑΗΣ Μεγαλόπολης θα ενισχύσει σημαντικά την απασχόληση στην χειμαζόμενη από την ανεργία περιοχή της Πελοποννήσου. Επιπλέον, θα τονώσει τις τοπικές οικονομίες, θα αυξήσει το αίσθημα ασφάλειας των κατοίκων, θα δώσει νέες προοπτικές στις περιοχές.

Παράλληλα όμως, θα ενισχύσει την ίδια την ΔΕΗ σε μια περίοδο, όπου διάφορα συμφέροντα επιδιώκουν την αποδυνάμωσή της, με το πρόσχημα της «απελευθέρωσης της αγοράς». Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι μια ενιαία, κάθετη, δημόσιου χαρακτήρα ΔΕΗ θα συνεχίσει να προσφέρει ηλεκτρική ενέργεια φτηνή και προσιτή τόσο στους απηλούς οικιακούς καταναλωτές, όσο και στους βιομηχανικούς της πελάτες. Με αηλιά λόγια και τον οικογενειακό προϋπολογισμό των ελληνικών νοι-

αγωγής στη Μεγαλόπολη

ΤΟΠΙΚΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

κοκυριών δεν θα επιβαρύνει αληθιά και την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας θα ενισχύσει.

Είναι γνωστή η δράση διαφόρων «ιδιωτών επιχειρηματιών», οι οποίοι αν κι' έχουν λάβει άδειες κατασκευής σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας εδώ και πολλή χρόνια, δεν έχουν προχωρήσει στην δημιουργία τους, προσπαθώντας, κυριολεκτικά, να απαξιώσουν πρώτα την ΔΕΗ και στη συνέχεια να εξασφαλίσουν τα κέρδη τους. Προς αυτή την κατεύθυνση κινήθηκε και η απερχόμενη κυβέρνηση μαζί με την Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας, όταν άλλαξαν τον τρόπο υπολογισμού της Οριακής Τιμής του Συστήματος, γεγονός που οδήγησε σε αδικαιολόγητες αυξήσεις των τιμοληγιών, αφού έτσι, ουσιαστικά, επιδοτήθηκαν οι ιδιώτες εισαγωγείς

και έμποροι ηλεκτρικής ενέργειας, αληθιά και οι λεγόμενοι «ιδιώτες παραγωγοί».

Η κατασκευή της νέας μονάδας στην Μεγαλόπολη, εκτός από την συμβολή της στο σύστημα παραγωγής και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας, θα λειτουργήσει αποτρεπτικά και σε μελλοντικές απόπειρες απαξίωσης του δημόσιου χαρακτήρα της ΔΕΗ.

Πρόκειται για μια ουσιαστική νίκη του συνδικαλιστικού κινήματος, η οποία αποτελεί και την καλύτερη απάντηση της διάφορες «Κασσάνδρες» της προσχηματικής «απελευθέρωσης της αγοράς» και της ιδιωτικοποίησης καίριων και στρατηγικών τομέων της εθνικής οικονομίας.

Επιπλέον, πρόκειται για μια από εκείνες τις ευτυχείς περιπτώσεις,

όπου η κοινή και συντονισμένη δράση εργαζομένων και τοπικών κοινωνιών φέρνει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Είναι μια τρανή απόδειξη ότι οι σύγχρονοι αγώνες έχουν παρόν και μέλλον, όταν αφορούν αιτήματα δίκαια που συνδέονται με την ανάπτυξη των περιοχών, με την ανάπτυξη των δημόσιων επιχειρήσεων, με την αντίσταση σε αποφάσεις, οι οποίες οδηγούν στον μαρασμό, την υποβάθμιση και την ερήμωση προς χάριν ιδιωτικών συμφερόντων.

Η κατασκευή της νέας μονάδας στον ΑΗΣ Μεγαλόπολης είναι μια περήφανη και περίτρανη νίκη. Είναι όμως και μια απόδειξη ότι ακόμη και υπό τις πλέον αντίξοες και δύσκολες συνθήκες οι εργαζόμενοι και οι τοπικές κοινωνίες μπορούν να νικήσουν. Και σε μια περίοδο όπου όλη αληθιάζουν, όπου τίθενται εν αμφιβόλω οι μέχρι σήμερα κατακτήσεις, οι κοινότητες μπορούν να έχουν θετικά αποτελέσματα.

Το μάθημα αυτό είναι πολύτιμο και ακριβό. Για το λόγο αυτό τόσο το συνδικαλιστικό κίνημα και οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ, όσο και οι τοπικές κοινωνίες όχι μόνο θα το διαφυλάξουν ως κόρη οφθαλμού αληθιά θα το προτάξουν ως παράδειγμα αγώνων και πάλης και σε άλλες περιοχές, προκειμένου να διασφαλιστεί η ανάπτυξη των τοπικών κοινωνιών, η ενίσχυση της χειμαζόμενης περιφέρειας και το εθνικό συμφέρον.

Ορυχεία: άλλο ένα παιχνίδι σε βάρος της ΔΕΗ

Ένα ακόμη επικίνδυνο παιχνίδι παίζεται αυτό το διάστημα σε βάρος της ΔΕΗ, σε βάρος της εταιρείας που για 60 περίπου χρόνια σήκωσε στους ώμους της, με τις γεμάτες αυτοθυσίες προσπάθειες χιλιάδων εργαζομένων σε αυτή, τον εξηλεκτρισμό και την πρόοδο της χώρας.

Με πρόσχημα της θρυλούμενη «απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας» αλλιά με απώτερο σκοπό την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των «ιδιωτών επενδυτών», απαγόρευσαν στην ΔΕΗ να συμμετάσχει στους διαγωνισμούς για τα νέα ορυχεία. Η κυβέρνηση, υπακούοντας πειθήνια στις εντολές της Ε.Ε., δεν άφησε την ΔΕΗ να διεκδικήσει, ως ο μεγαλύτερος παραγωγός ηλεκτρικής ενέργειας στην χώρα, τα νέα ορυχεία.

Βέβαια, συνελήφθησαν κλέπτοντας οπώρας, γιατί οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ, το συνδικαλιστικό τους κίνημα, αλλιά και η κοινή γνώμη, ενημερώ-

θηκαν άμεσα ότι πρόκειται για ένα ακόμη colpo grosso με στόχο την παράδοση, ουσιαστικά, του ορυχείου της Βεύης στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Κι αυτό γιατί, παρά τα περί του αντιθέτου θρυλούμενα, ο λιγνίτης ήταν και παραμένει το πιο ελλεισμικό, οικονομικά, καύσιμο στην ηλεκτροπαραγωγή. Έτσι, όλοι αυτοί που κόπονται δημοσίως για τα πλεονεκτήματα αλλιών καυσίμων, ιδιωτικών και υπογειών, φροντίζουν, με τις ευλογίες των πολιτικών τους πατρώνων, να πάρουν τα «φιλέτα» των ορυχείων με το λιγότερο, ύποπτες διαδικασίες.

Γιατί αν όντως ήταν υπέρ του ελεύτερου ανταγωνισμού και της ίσης μεταχείρισης των επιχειρήσεων δε θα φρόντιζαν να αποκλείσουν την ΔΕΗ από την διεκδίκηση των νέων ορυχείων. Αυτά βέβαια, είναι ψιλά γράμματα όταν πρόκειται για συμφέροντα, τα οποία μέχρι σήμερα, έχουν αποδείξει ότι δεν τους ενδιαφέρει καθόλου η ενεργειακή ασφάλεια της

χώρας, αλλιά, πρωτίστως, τα κέρδη τους, και μάλιστα μετά από επενδύσεις μηδενικού ρίσκου.

Στην ουσία πρόκειται για την υλοποίηση ενός ακόμη βήματος του γενικότερου σχεδίου που σκοπεύει στην απαξίωση της ΔΕΗ, στην αποδυνάμωσή της και, εν τέλει, στην παράδοση της στους καρδοκούντες ανταγωνιστές της. Είναι ένα καλά μελετημένο σχέδιο που αποβλέπει στην απομείωση της ανταγωνιστικότητας της ΔΕΗ. Μια ΔΕΗ ισχυρή είναι εμπόδιο στην άλωση του κλάδου της ηλεκτρικής ενέργειας από τους ιδιώτες επενδυτές, οι οποίοι βλέπουν σ' αυτή τον παράγοντα εκείνο που παλεύει για τον δημόσιο χαρακτήρα της ηλεκτροπαρα-

γωγής, της διανομής και της εμπορίας, τον στυλοβάτη της ελληνικής οικονομίας και της ανταγωνιστικότητας της, το υποστηρικτή της άποψης ότι το ηλεκτρικό ρεύμα είναι κοινωνικό αγαθό και ότι ως τέτοιο θα πρέπει να αντιμετωπίζεται.

Οι εργαζόμενοι και το συνδικαλιστικό κίνημα της ΔΕΗ δεν θα συνεργήσουν στην απαξίωσή της. Θα παλέψουν για την ανατροπή αυτής της κατάστασης, θα δώσουν και πάλη αγώνες μαχητικούς και σκληρούς προκειμένου να αποτραπεί το σχέδιο όλων εκείνων που την θέλουν αδύναμη και έρμαιο των διαθέσεων των πάσης φύσεως συμφερόντων. Όπως και στο παρελθόν, πρόσφατο και απώτερο, έτσι και τώρα είμαστε έτοιμοι να προασπίσουμε την ΔΕΗ, τον δημόσιο χαρακτήρα της, την κάθετη οργάνωσή της, γιατί μόνο αυτό εγγυάται ότι το ηλεκτρικό ρεύμα θα είναι φτηνό για τα ελληνικά νοικοκυριά αλλιά και την εν συνόλω εθνική οικονομία.

Λιγνιτικά κοιτάσματα: η πολύφερνη νύφη και οι μνηστήρες της

Εδώ και ένα μεγάλο χρονικό διάστημα ένα ιδιότυπο μπρα ντε φερ διεξάγεται ανάμεσα σε μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους της χώρας όσον αφορά στην διεκδίκηση των λιγνιτικών κοιτασμάτων.

Γνωστοί όμιλοι συνασπίστηκαν και μοίρασαν, ήδη, υπεργολαβίες σε αλλήλους, προκειμένου, εκμεταλλευόμενοι τις κοινοτικές οδηγίες, να βάλουν πόδι στον πλούτο του ελληνικού λαού και δίχως ουσιαστικά κανένα επιχειρηματικό ρίσκο να θησαυρίσουν στις πλάτες της ΔΕΗ.

Έχουν όμως γνώσιν οι φύλακες, δηλαδή οι εργαζόμενοι και το συνδικαλιστικό κίνημα και θα σταθούν εμπόδιο στο ξεπούλημα της εθνικής περιουσίας.

Ως συνδικαλιστικό κίνημα απαιτούσαμε και απαιτούμε τον άμεσο εκσυγχρονισμό του συστήματος ηλεκτροπαραγωγής με την κατασκευή νέων μονάδων τόσο στο βόρειο όσο και το νότιο πεδίο, πράγμα που και την ευστάθεια του συστήματος θα εξασφαλίσει αλλιά και την ασφάλεια της τροφοδοσίας.

Οι νέες μονάδες θα πρέπει να κατασκευαστούν με βάση τη σύγχρονη αντιρρυπαντική τεχνολογία από την ΔΕΗ δίχως τη σύμπραξη «ιδιωτών», οι οποίοι ετοιμάζονται, κυριολεκτικά, να κατασπαράξουν τον εθνικό μας πλούτο.

Η περίπτωση της Βεύης δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προμήνυμα των εξε-

λιξεων. Η αντίδραση των εργαζομένων θα είναι άμεση, δίκαιη και μαχητική. Η διοίκηση της ΔΕΗ θα πρέπει άμεσα να περάσει στη υλοποίηση του σχεδίου για την αντικατάσταση των παλιών, κοστοβόρων μονάδων με νέες σύγχρονες. Αυτό απαιτεί το συμφέρον της ΔΕΗ. Αυτό απαιτεί η εθνική οικονομία. Αυτό απαιτούν οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ και οι κάτοικοι των τοπικών κοινωνιών. Το παράδειγμα της Μεγαλόπολης και του Αλιβερίου θα πρέπει να είναι τα καθοδηγητικά παραδείγματα της νέας πολιτικής που πρέπει να ακολουθήσουμε.

Γιατί το ηλεκτρικό ρεύμα είναι κοινωνικό αγαθό και όχι εργαλείο κερδοσκοπίας για τους λίγους.

Το Κόσσοβο στοιχειώνει τους διεκδικητές του

Σαν το θρύλο με το γεφύρι της Άρτας κοντεύει να γίνει η υπόθεση του ενεργειακού σταθμού στο Κόσσοβο. Ο εκ τω διεκδικητών του έργου, ο τσέχικος ενεργειακός όμιλος CEZ προειδοποίησε ότι θα αποχωρήσει από τον διαγωνισμό για την κατασκευή λιγνιτικής μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ισχύος 2.000 μεγαβάτ στο Κόσσοβο, αν η κυβέρνηση δεν βελτιώσει τους όρους της συμφωνίας.

Σύμφωνα με δηλώσεις εκπροσώπου του ομίλου η εταιρεία δεν έχει αποχωρήσει ακόμη, αλλιά δεν είναι ικανοποιημένη με μερικούς από

τους νομικούς και οικονομικούς όρους που περιλαμβάνονται στον διαγωνισμό, ύψους 3.5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο μοναδικός αντίπαλος του εταιρικού σχήματος Enel – Sencap για το μεγάλο

αυτό σχέδιο είναι η κοινοπραξία της τσέχικης CEZ και της αμερικανικής AES. Στην βραχεία λίστα των υποψηφίων συμπεριλαμβάνονται ακόμη η γερμανική RWE και η κοινοπραξία της επίσης γερμανικής EnBW και της αμερικανικής WGI, οι οποίες ωστόσο, μάλλον, έπαψαν να ενδιαφέρονται για το εν λόγω σχέδιο.

Υπενθυμίζουμε ότι η ΔΕΗ συμμετέχει στον ίδιο όμιλο με την Enel, πράγμα που σημαίνει πως βελτιώνονται οι πιθανότητες να συμμετάσχει στην κατασκευή του σταθμού, όταν και αν αυτό κατοχυρωθεί στη συγκεκριμένη κοινοπραξία.

Δικαιώματα εκπομπής ρύπων: νέες σκανδαλώδεις ρυθμίσεις

Προκλητικά αγνοώντας τις ανάγκες της βιομηχανίας παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε την εξαίρεση 164 κλάδων της βιομηχανίας από την καταβολή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων. Και αυτό με το πρόσχημα «ότι θα πρέπει να αντεπεξέλθουν στον ανταγωνισμό από ομοειδείς εταιρειών τρίτων χωρών ή για να αποφευχθεί η μετεγκατάστασή τους σε άλλες περιοχές του κόσμου».

Ας μη ξεχνάμε όμως ότι μεγάλο τμήμα των εκπομπών αερίων που καλύπτονται από το αναθεωρημένο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής (ΣΕΔΕ_ΕΕ), προέρχονται από τον κλάδο της ηλεκτροπαραγωγής, ο οποίος από το 2013 δεν θα λαμβάνει δωρεάν δικαιώματα, με περιορισμένη εξαίρεση για την υποβολή του εκσυγχρονισμού του τομέα ηλεκτρικής ενέργειας σε ορισμένα κράτη – μέλη.

Βάσει της νέας οδηγίας, οι βιομηχανικοί κλάδοι (αλουμίνιο, τσιμεντοβιομηχανία, κλωστοϋφαντουργία, οινοποιία, ανθρακωρυχεία κλπ) θα λά-

βουν το 2013 δωρεάν το 80% των δικαιωμάτων βάσει των δεικτών, ποσοστό μειούμενο στη συνέχεια ετησίως έως 30% ως το 2020. Όσοι τομείς θεωρούνται εκτεθειμένοι σε διαρροή άνθρακα θα λάβουν δωρεάν ποσοστό 100% των δικαιωμάτων βάσει των δεικτών που έχουν προκαθοριστεί.

Αν ο κατάλογος δεν αναθεωρηθεί θα ισχύει επί πέντε έτη, μέχρι το 2014, αλλιά στο διάστημα αυτό θα μπορούν να προστεθούν τομείς. Ένας νέος κατάλογος θα ισχύσει για την περίοδο 2015 – 2020.

Ανεργία: η μεγαλύτερη Τα συμπεράσματα της ετήσιας έκθεσης

Πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 15/9/09 η παρουσίαση της έκθεσης του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ για την "Ελληνική Οικονομία & Απασχόληση και η εναλλακτική πρόταση της ΓΣΕΕ".

Τα ευρήματα της έκθεσης επιβεβαιώνουν με επιστημονικά τεκμηριωμένο τρόπο με την παράθεση ερευνών και στοιχείων της Τράπεζας της Ελλάδος, της Eurostat και διεθνών στατιστικών και ερευνητικών οργανισμών κ.α. τη δραματική επιδείνωση των εργασιακών, οικονομικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων σε σχέση με τους εργαζόμενους της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς ταυτόχρονα να αντιμετωπίζονται τα προβλήματα ανταγωνιστικότητας και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας και των επενδύσεων. Τα αδιέξοδα και τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας προϋπήρχαν της διεθνούς χρηματοοικονομικής κρίσης ενώ οι σημαντικότερες αντεργατικές και αντικοινωνικές ανατροπές

είχαν πραγματοποιηθεί στο "όνομα" των ελλειμμάτων και της σταθεροποίησης της Ελληνικής Οικονομίας.

Κεντρική επιδίωξη της Έκθεσης για την Ελληνική Οικονομία και την απασχόληση του έτους 2009 συνίσταται :

- στη διερεύνηση και επισήμανση των κρισιακών εξελίξεων και των πτυχών που συγκροτούν σε μεγάλο βαθμό, τον κοινωνικό-οικονομικό σχηματισμό στην Ελλάδα
- στην ανάδειξη της αναγκαιότητας ενός εναλλακτικού μείγματος οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής ανάσχεσης της οικονομικής κρίσης
- ενός νέου αναπτυξιακού προτύπου αναβάθμισης του τεχνολογικού και καινοτομικού υπόβαθρου της ελληνικής οικονομίας.

Η ελληνική οικονομία είναι το περιβάλλον εκείνο μέσα στο οποίο

εξελίσσεται η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση, η οποία:

- απειλεί σε διεθνές επίπεδο την πραγματική οικονομία
- προκλήθηκε από την ανεξέλεγκτη και υψηλού επιπέδου χορήγηση δανείων και «τοξικών» τοποθετήσεων υψηλού κινδύνου
- προκειμένου να δημιουργήσουν προϋποθέσεις υψηλής, εντατικής και αδιαφανούς κερδοφορίας και κερδοσκοπίας

και παράλληλα,

Αποτελεί έκφραση αποτυχίας του νεοφιλελεύθερου μοντέλου οργάνωσης της οικονομίας και διαχείρισης των πόρων με την έννοια ότι αυτό διακηρύσσει και εφαρμόζει:

- την πλήρη απειθεύρωση των αγορών χρήματος, αγοράς εργασίας και αγαθών-υπηρεσιών
- την κυριαρχία της αγοράς στην διαχείριση των πόρων
 - ▶ με την περιθωριοποίηση των δημόσιων πολιτικών και της αναδιανομής του εισοδήματος,
 - ▶ χωρίς ρυθμίσεις, ελέγχους, εποπτεία και συντονισμό,
 - ▶ με την επικράτηση «χαλαρών οικονομικών και κανονιστικών πολιτικών που επέτρεψαν στην παγκόσμια οικονομία να υπερβεί τα όρια ταχύτητάς της».

Οι μέχρι και σήμερα αποφάσεις «ενέσεων ρευστότητας», των «εθνικοποιήσεων» και των μειώσεων των επιτοκίων αδυνατούν: να εμποδίσουν την μετάβαση της χρηματοπιστωτικής κρίσης στην πραγματική οικονομία, να δημιουργήσουν συν-

απειλή για την χώρα

του ΙΝΕ - ΓΣΕΕ για την απασχόληση

θήκες ανάσχεσης της οικονομικής κρίσης, στην αποτροπή της εμβάθυνσης της διεθνούς οικονομικής ύφεσης.

Η οικονομική πολιτική με το πρόγραμμα στήριξης των Τραπεζών, τη μείωση των επενδύσεων, τη φορολογική επιβάρυνση των μισθωτών και τη μείωση των εισοδημάτων τους... οδηγεί την ελληνική οικονομία: σε συνθήκες επιδείνωσης της οικονομικής κρίσης καθώς και σε κατάσταση ύφεσης την επόμενη διετία και αργοπορημένης ανάκαμψης μετά το 2011, πλήττοντας σε βάθος και τις τρεις βασικές διαστάσεις της: οικονομική, δημοσιονομική & κοινωνική, πράγμα που έχει συνέπειες: στην απασχόληση, την ανεργία, τα εισοδήματα, το δημόσιο χρέος και τα δημόσια ελλείμματα

Η ελληνική οικονομία μετά την επιβράδυνση μιας τετραετίας (2005-2008) εισέρχεται σε ύφεση κατά το 2009. Σύμφωνα με τις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το ΑΕΠ θα μειωθεί, σε σταθερές τιμές, κατά το 2009 και το 2010.

Η προβλεπόμενη ανακοπή της πραγματικής συγκλίσης της ελληνικής οικονομίας προς το μέσο επίπεδο ανάπτυξης της Ε.Ε.- 15 σχετίζεται με το γεγονός ότι η παραγωγικότητα στην Ελλάδα ακολουθεί από το 2001 τάση επιβράδυνσης.

Οι επενδύσεις παγίου κεφαλαίου ακολούθησαν ανοδική πορεία από το 1996. Η αύξηση των επενδύσεων συνέβαλε διαρκώς στην αύξηση της συνολικής ζήτησης και του ΑΕΠ. Η κάμψη του 2008 και η προβλεπόμενη για το 2009-2010 είναι κατά πολύ μεγαλύτερη από αυτήν του 1992-1994.

Οι ιδιωτικές επενδύσεις παγίου κεφαλαίου μειώθηκαν, για πρώτη φορά από το 1990, ακόμη και σε τρέχουσες τιμές (κατά 10%). Αυτό το γεγονός σηματοδοτεί την αναβολή της υλοποίησης των επενδυτικών σχεδίων του ιδιωτικού τομέα ενόψει της μείωσης της ζήτησης που χαρακτηρίζει την οικονομική κρίση.

Σύμφωνα με τις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η βελτίωση του ελλείμματος του ισοζυγίου αγαθών και υπηρεσιών από το 10,5% το 2007 σε 8,8% κατά το 2008 πρόκειται να συνεχιστεί και κατά την διετία 2009-2010 έτσι ώστε στο τέλος του 2010 το έλλειμμα να έχει περιοριστεί περαιτέρω σε 7,5% του ΑΕΠ.

Κατά τους τελευταίους μήνες του 2008, η διαχείριση των επιπτώσεων της χρηματοπιστωτικής κρίσης στην Ελλάδα επηρέασε αρνητικά το δημόσιο έλλειμμα που υπερέβη για δεύτερο συναπτό έτος το συμβατικό όριο της Συνθήκης του Μάαστριχ, με πρόβλεψη αύξησής του (Deutsche Bank) στο -7,2% το 2009 και -8,7% το 2010.

Στάσιμοι μισθοί, στάσιμο το εισόδημα των εργαζομένων

Η αύξηση των μέσων πραγματικών αποδοχών ανά απασχολούμενο είχε ως αποτέλεσμα να συγκλίνουν περαιτέρω οι αμοιβές στην Ελλάδα έναντι του αντίστοιχου μέσου όρου της Ε.Ε.- 15. Η σύγκλιση στην μακροχρόνια διάρκεια ακολουθεί ανοδική τάση της τάξης του 0,7% ετησίως. Ενώ κατά το πρώτο ήμισυ της δεκαετίας του 1990 ανερχόταν σε 68%, έφθασε στο 82% κατά το 2008 του μέσου όρου της Ε.Ε.-15. Η παραγωγικότητα της εργασίας στην Ελλάδα έχει συγκλίνει με τον μέσο όρο της ΕΕ-15 ταχύτερα από την αγορα-

στική δύναμη του μέσου μισθού. Η σύγκλιση της παραγωγικότητας ανήλθε σε περίπου 19 εκατοστιαίες μονάδες, κατά τα έτη 1995-2008 και σε περίπου 14 εκατοστιαίες μονάδες για τις πραγματικές μέσες αποδοχές ανά απασχολούμενο. Το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος, τη περίοδο 1995-2008, παρέμεινε σχεδόν αμετάβλητο και ακριβέστερα αυξήθηκε κατά 1%. Ο μέσος καθαρός μισθός το Β' τρίμηνο του 2008 ανερχόταν σε 1.010 ευρώ ενώ ο διάμεσος μισθός σε 980 ευρώ περίπου. Το όριο για τους χαμηλόμισθους ήταν 650 ευρώ περίπου, $[(2/3)*980]$ και το ποσοστό των χαμηλόμισθων μεταξύ των εργαζομένων ανερχόταν σε 18% του συνόλου των εργαζομένων στον ιδιωτικό και τον δημόσιο τομέα. Ο κατώτατος μηνιαίος μισθός στην Ελλάδα, συνεχίζει να υστερεί σημαντικά έναντι των κατώτατων μισθών των πλουσιότερων χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το εισόδημα των 20% περισσότερο εύπορων Ελλήνων είναι συστηματικά περίπου 6 φορές υψηλότερο από το εισόδημα των 20% λιγότερο εύπορων Ελλήνων χωρίς να διακρίνεται καμία τάση μείωσης των εισοδηματικών ανισοτήτων. Μόνο η Ρουμανία, η Πορτογαλία, και η Λετονία παρουσιάζουν δείκτες εισοδηματικής ανισότητας υψηλότερους από την Ελλάδα.

Αυξάνεται η ανεργία, μειώνονται τα εργασιακά δικαιώματα

Η αυξητική εξέλιξη της ανεργίας στην Ελλάδα (Απρίλιος 2008 - Απρίλιος 2009) συντελείται από την συνολική λειτουργία της ελληνικής οικονομίας, τόσο σε επίπεδο κλάδων παραγωγής, όσο και σε επίπεδο γε-

ωγραφικών περιφερειών και αποδεικνύει την καθίζηση της οικονομικής δραστηριότητας και την επακόλουθη αύξηση των απολήσεων με την μη επίτευξη το 2015 του επιπέδου ανεργίας του πριν την οικονομική κρίση έτους (2008, 7,8%)

Τα εφαρμοζόμενα μέτρα στα πεδία της απασχόλησης και των εργασιακών σχέσεων για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της οικονομικής κρίσης ιδιωτικοποιούν τα οφέλη από την απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων και κοινωνικοποιούν τα κόστη με την δημόσια επιδότηση των αποδοχών των εργαζομένων.

Οι εργασιακές σχέσεις στην Ελλάδα ακολουθούν τη γενικότερη πορεία απορρύθμισης της εργασίας και του κοινωνικού κράτους στον υπόλοιπο ευρωπαϊκό χώρο έχοντας από παράδοση υιοθετηθεί ένα παραγωγικό μοντέλο που στηρίζεται στο χαμηλό κόστος εργασίας (χαμηλές αμοιβές, παράνομη και νόμιμη ευελιξία) ενισχύεται αυτή η παράδοση η οποία οδηγεί στην περαιτέρω υποβάθμιση των εργασιακών σχέσεων.

Η αποτίμηση του νέου ασφαλιστικού νόμου 3655/08 συνηγεί στην διαπίστωση ότι: ακολουθήθηκε μία περιέργη και αντιφατική διαδικασία δεν υποστηρίχθηκε από προσεκτικές μελετητικές προσεγγίσεις, στην πράξη δυσλειτουργεί και οδηγεί σε επικίνδυνους για την προστασία και την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων πειραματισμούς προσθέτοντας νέες διαστάσεις, εκτός απ' αυτές της οικονομικής κρίσης, στην ήδη προβληματική λειτουργία του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης στην χώρα μας.

Το ασφαλιστικό σύστημα σε κίνδυνο

Η αποτίμηση του νέου ασφαλιστικού νόμου 3655/08 συνηγεί στην διαπίστωση ότι: αποδεικνύ-

εται παραπληθυντική η δημιουργία του ασφαλιστικού αποθεματικού (Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών – ΑΚΑΓΕ) για την χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης από 1/1/2019 και μετά, για την διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών και απαντά αρνητικά και στο «αγωνιώδες ερώτημα» των νέων στην Ελλάδα αν θα μπορέσουν ποτέ να πάρουν σύνταξη.

Με αφετηρία τα συμπεράσματα αυτά διαπιστώνεται ότι το πρότυπο ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας που βασίστηκε: στην ιδιωτική κατανάλωση και τον υπέρμετρο δανεισμό, στη φορολογική και εισοδηματική ανισότητα, στη βελτίωση του επιπέδου ανταγωνιστικότητας με την μείωση του κόστους εργασίας (απορρύθμιση εργασιακών σχέσεων, ευέλικτες και ανασφαλείς θέσεις εργασίας, αποδόμηση της κοινωνικής ασφάλισης και υγείας...κ.λπ), έχει οδηγηθεί σε αδιέξοδο.

Η εναλλακτική στρατηγική ανάσχεσης της οικονομικής κρίσης και οι προϋποθέσεις ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας απαιτούν την άσκηση δημόσιων πολιτικών:

σε βραχυπρόθεσμο επίπεδο
(Αποκατάσταση των οικονομικών, δημοσιονομικών και κοινωνικών ανισορροπιών)

- ▶ Απόσυρση των μέτρων φορολογικής επιβάρυνσης των μισθωτών και των συνταξιούχων στον Κρατικό Προϋπολογισμό 2010
- ▶ Αναστροφή της πτωτικής τάσης των Δημοσίων Επενδύσεων
- ▶ Αναδιανομή του εισοδήματος
- ▶ Αποκατάσταση φορολογικής ανισότητας
- ▶ Εισοδηματική ενίσχυση των ανέργων, των χαμηλόμισθων και των χαμηλοσυνταξιούχων
- ▶ Τόνωση της ζήτησης

- ▶ Φροντίδα των δανειοληπτών
- ▶ Ενίσχυση ρευστότητας, με διατήρηση των θέσεων εργασίας
- ▶ Στήριξη της απασχόλησης και ρύθμιση της αγοράς εργασίας και των εργασιακών σχέσεων

σε μεσο-μακροπρόθεσμο επίπεδο
(Νέο Αναπτυξιακό Πρότυπο)

- ▶ **Ενίσχυση** της παραγωγικής, τεχνολογικής, καινοτομικής και ενεργειακής βάσης στους τρεις τομείς οικονομικής δραστηριότητας
- ▶ **Μεταμόρφωση** της παραγωγικής διάρθρωσης σε περιφερειακό επίπεδο (Ολοκληρωμένα συμπλέγματα δραστηριοτήτων) και αξιοποίηση νέων πεδίων επενδυτικών δραστηριοτήτων (άμβλυνση της κλιματικής αλλαγής, «πράσινη» οικονομία)
- ▶ **Άσκηση πολιτικών** διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας με κίνητήριο μοχλό την ποιότητα και όχι το κόστος εργασίας
- ▶ **Στήριξη** της επενδυτικής δραστηριότητας και του τεχνολογικού εκσυγχρονισμού των μικρομεσαίων επιχειρήσεων
- ▶ **Αντικατάσταση** του μοντέλου αποκρατικοποιήσεων και ιδιωτικοποιήσεων των δημοσίων επιχειρήσεων με αυτό του μοντέλου των **Επιχειρήσεων Δημοσίου Συμφέροντος**
- ▶ **Ενδυνάμωση** των διακλαδικών διασυνδέσεων του Τουρισμού με τους τρεις τομείς οικονομικής δραστηριότητας
- ▶ **Αλλαγή** του προσανατολισμού στην κατανομή των κοινοτικών πόρων
- ▶ **Θεσμική** αποκατάσταση των ανισορροπιών του Ν. 3655/2008 και χρηματοδοτική ενίσχυση σε μακροχρόνιο επίπεδο της κοινωνικής ασφάλισης. ■■■

Το «ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΣΤΡΕΣ» ΣΚΟΤΩΝΕΙ

Εμβρόντητη η ελληνική, η ευρωπαϊκή και η διεθνής κοινή γνώμη παρακολουθεί μέσα από τους τηλεοπτικούς δέκτες ένας φρικώδης reality show με τις αυτοκτονίες δεκάδων εργαζομένων στην France Telecom, τις τελευταίες εβδομάδες.

Η μετάβαση της France Telecom από εταιρεία δημόσιας ωφέλειας σε ιδιωτική, προκάλεσε ένα κύμα αυτοκτονιών εργαζομένων και στελεχών σε αυτή, ως αποτέλεσμα της επονομαζόμενης «αναδιοργάνωσή» της, αλλά και την απάνθρωπη πολιτική της νέας διοίκησης να επιμένει στο «σύστημα αυτοαξιολόγησης» των υπαλλήλων.

Μέσα σε μια ατμόσφαιρα, η οποία προβλέπει μετακινήσεις των εργαζομένων σε άλητες πόλεις, κατάργηση θέσεων, μείωση μισθών και επιδομάτων, αλλά και απολύσεις, το δυναμικό της France Telecom βιώνει τον εφιάλητη του «εργασιακού στρες», με αποτέλεσμα πολλοί εργαζόμενοι να μην αντέχουν την αφόρητη αυτή πίεση και να οδηγούνται στην αυτοκτονία.

Παρόμοια μαζικά περιστατικά, έχουμε να δούμε, έναν περίπου αιώνα, από την μεγάλη οικονομική κρίση του 1929 – 1931. Είναι λοιπόν προφανές, ότι η κατάσταση αυτή έχει θορυβήσει την πολιτική ηγεσία της Γαλλίας, αλλά η διοίκηση της εταιρείας κωφεύει στα καλέσματα

τόσο των πολιτικών, όσο και της κοινωνίας, να αναθεωρήσει την πολιτική της.

Πρόκειται για μια ανάληπτη πολιτική, η οποία στοχεύει στην πάση θυσία μεγιστοποίηση του κέρδους, στην κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων και την μετατροπή των εργαζομένων σε «αναλιώσιμες μονάδες». Η εν λόγω πολιτική δεν είναι άληπη παρά το πιο σκληρό και ανελέητο πρόσωπο του σύγχρονου καπιταλισμού, ενός καπιταλισμού που νοσταλγεί την επιστροφή στις «παλιές, καλές εποχές» του 19ου αιώνα, όπου οι εργαζόμενοι ήταν «απλά ομιλούντα εργαλεία» δίχως άληη δικαιώματα, παρά ένα πιάτο κακής ποιότητας φαγητού. Είναι η πολιτική των μεγάλων πολυεθνικών εταιρειών, για τις διοικήσεις των οποίων οι εργαζόμενοι δεν είναι παρά απλοί αριθμοί, δίχως προσωπική και οικογενειακή ζωή, ταγμένοι στην υπηρεσία τους ως άψυχα εργαλεία. Είναι η πολιτική των καρτέλ στους διάφορους τομείς της οικονομίας, απώτερος σκοπός των οποίων είναι τα κέρδη τους και όχι η προσφορά στην κοινωνία. Υπάρχουν και στην Ελλάδα θαυμαστές και οπαδοί αυτής της μονεταριστικής αντίληψης της οικονομίας. Είναι όλοι εκείνοι που οδήγησαν την χώρα σε αυτή την επονείδιστη κατάσταση και εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους στα πρόθυρα της εξαθλίωσης.

Και αν όλα τα παραπάνω σας θυμίζουν κάτι, τότε ας ανασύρετε από

τη μνήμη σας διάφορες απόπειρες της διοίκησης της ΔΕΗ, ύστερα από τις εισηγήσεις των συμβούλων της σχετικά με την αξιολόγηση του προσωπικού, τις μετακινήσεις των εργαζομένων, τις επιλογές σε θέσεις διοικητικής ευθύνης, και θα έχετε μια πλήρη εικόνα του ζοφερού μέλλοντος που μας επιφυλάσσουν οι θιασώτες αυτών των αντιλήψεων.

Μοναδικό ανάχωμα και αντίσταση σε παρόμοιες πολιτικές είναι ο οργανωμένος αγώνας εναντίον τους μέσα από τους συνδικαλιστικούς αγώνες. Η αντίσταση στις πολιτικές αυτές είναι μονόδρομος. Γιατί οι εργαζόμενοι δεν είναι «ρομπότ», ούτε άψυχα εργαλεία. Γιατί οι εργαζόμενοι είναι εκείνοι που με την δουλειά τους παράγουν τον πλούτο, αναπτύσσουν τις επιχειρήσεις και δημιουργούν συνθήκες ευμάρειας.

Το συνδικαλιστικό κίνημα στη χώρα μας έχει από καιρό τώρα επισημάνει ότι παρόμοιες πολιτικές δεν θα γίνουν ανεκτές, δεν θα αφήσουμε τους εργαζόμενους στη μοίρα τους, δεν θα μείνουμε απαθείς σε καμιά απόπειρα εισαγωγής και εφαρμογής πολιτικών που οδηγούν στην ηθική, ψυχολογική και φυσική εξόπτωση των εργαζομένων, δεν θα επιτρέψουμε στην επιστροφή στο παρελθόν γιατί μερικά golden boys οραματίζονται μια κοινωνία απάνθρωπη, δίχως αλληλεγγύη και σεβασμό στους εργαζόμενους.

Εκεί που μας χρωστάγανε μας πήραν και το βόδι

Αυτό φαίνεται να ισχύει από την πρωτόκουστη απαίτηση του ομίλου Μυτιληναίου να ζητήσει επιπλέον επιδότηση από την ΔΕΗ για το ηλεκτρικό ρεύμα που αγοράζει με βάση του τιμολόγιο Α - 150.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Πέρσι τον Ιούλιο το τιμολόγιο Α - 150 απελευθερώθηκε και η σχετική υπουργική απόφαση προέβλεπε ότι η νέα χρέωση κάθε πελάτη δεν θα μπορούσε να υπερβαίνει το 10% του κόστους που πλήρωνε μέχρι τότε. Η ΔΕΗ επέβαλε την αύξηση αυτή σε όλους τους πελάτες της, μεταξύ των οποίων ήταν και η Αθουμίνιον Ελλάδος, του ομίλου Μυτιληναίου. Η εταιρεία αυτή ήταν η μοναδική, η οποία από την αρχή αμφισβήτησε την αύξηση αυτή. Με άλλα λόγια ήθελε να συνεχίσει να προμηθεύεται ακόμη πιο φθηνό από το ήδη επιδοτούμενο ηλεκτρικό ρεύμα. Αρχικά δεν κατέβαλε το 10%

της αύξησης και στη συνέχεια επί μήνες ολόκληρους δεν πλήρωνε τους λογαριασμούς της, σε μια καταφανή προσπάθεια να υποχρεώσει την ΔΕΗ να υποκύψει στις πιέσεις της.

Τι έκανε όμως η διοίκηση της ΔΕΗ; Αντί να αντιδράσει δυναμικά, υποχώρησε ατάκτως και δέχτηκε, άκουσον - άκουσον, τη συναινετική παραπομπή της διαφοράς σε διαιτησία.

Είναι περίεργο το γεγονός ότι η διοίκηση της ΔΕΗ δέχτηκε να προχωρήσει σε διαπραγματεύσεις γιατί η χρέωση του ηλεκτρικού ρεύματος προς την Αθουμίνιον, στην οποία τίθεται ανώτατο όριο τιμής ανά κιλοβατώρα, χωρίς όμως και αντίστοιχη πρόβλεψη κατωτέρου, είναι ουσιαστική παραδοχή «πριμοδότησης» της εν λόγω βιομηχανίας. Τι διαφυλάσσει την ΔΕΗ και τα συμφέροντα της από μια ενδεχόμενη ανάληψη συμπεριφορά και άλλων βιομηχανιών;

Τι έγινε όμως στο παρασκήνιο;

Η σχετική απόφαση ελήφθη με οριστική πλειοψηφία από το Δ.Σ. της ΔΕΗ, αφού την υπερψήφισαν μόλις 6 από 11 μέλη του (από τα υπόλοιπα 2 καταψήφισαν, 2 απείχαν και 1 απουσίαζε παραδόξως). Πριν επιβάλει την αύξηση του 10% πέρσι, η ΔΕΗ είχε λάβει θετική γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Πώς εξηγείται λοιπόν η μετέπειτα συμπεριφορά της διοίκησης της ΔΕΗ απέναντι στις παράνομες και ληστρικές σε βάρος των συμφερόντων της ΔΕΗ απαιτήσεις του ομίλου Μυτιληναίου;

Οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ που σήμερα βιώνουν το καθεστώς απαξίωσης τους, τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης και τον διαρκή κατήφορο της επιχείρησης απαιτούν απαντήσεις ξεκάθαρες και άμεσες. Και προειδοποιούν ότι δεν μείνουν άπραγοι μπροστά σε τέτοιες ολισθηρές πρακτικές.

Το σκάνδαλο με την Χαλυβουργική συνεχίζεται

Παρά τις αντιδράσεις των εργαζομένων και του συνδικαλιστικού κινήματος. Παρά της αντιδράσεις των τοπικών κοινωνιών. Παρά την προφανώς επιζήμια για την ΔΕΗ συμφωνία, η διοίκηση κωφεύοντας προχωράει στην υλοποίηση της συμφωνίας με την Χαλυβουργική για την κατασκευή μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα του τύπου η εταιρεία Χαλυβουργική, η οποία κατέχει άδεια για μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, ισχύος 880 MW, στην περιοχή της Ελευσίνας, ζητεί από την Ρυθμιστική Αρχή Ενέργεια, με αίτησή της στις 28 Σεπτεμβρίου 2009, λίγες ημέρες δηλαδή πριν τις εκλογές, τη συναίνεση του υπουργού Ανάπτυξης για

την τροποποίηση της σχετική άδειας παραγωγής λόγω μεταβίβασης της άδειας σε εταιρεία που θα συσταθεί

για το σκοπό αυτό. Η μετοχική σύνθεση της νέας εταιρείας θα είναι : Χαλυβουργική ΑΕ. 51% και ΔΕΗ 49%.

Καθούμε τη νέα κυβέρνηση να μην προχωρήσει στην αδειοδότηση της νέας αυτής εταιρείας, η λειτουργία της οποίας θα είναι επιζήμια για την ΔΕΗ, ανοίγοντας, ουσιαστικά, την κερκόπορτα για τους ιδιώτες παραγωγούς.

Το συνδικαλιστικό κίνημα και οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ θα συνεχίσουν τον αγώνα τους για την αποτροπή αυτής της προοπτικής. Γιατί το ηλεκτρικό ρεύμα είναι κοινωνικό αγαθό και δεν προσφέρεται για κερδοσκοπικές κινήσεις σε βάρος των ελληνικών καταναλωτών.

Οι αρπακτικές διαθέσεις των ιδιωτών προμηθευτών και η ΔΕΗ

Διαμάχη έχει ξεσπάσει ανάμεσα στη ΔΕΗ και δύο ιδιωτικές εταιρείες, οι οποίες προμηθεύουν με ηλεκτρική ενέργεια τους εμπομαζόμενους «μεγάλους πελάτες».

Πρόκειται για το «φιλέτο» των περίπου 5.000 επιχειρήσεων που είναι καταναλωτές ηλεκτρικού ρεύματος στη μέση τάση και πληρώνουν περί το μισό δισ. ευρώ ετησίως. Μέχρι σήμερα, και για δεκαετίες ολόκληρες η ΔΕΗ προμήθευε με ηλεκτρικό ρεύμα τις βιομηχανίες της χώρας, εξασφαλίζοντας την ασφάλεια και την επάρκεια της τροφοδοσίας του με ιδιαίτερα συμφέρουσες τιμές.

Μετά όμως την πολυδιαφημισμένη «απελευθέρωση» της αγοράς, οι ιδιώτες προμηθευτές μπήκαν στο παιχνίδι, εκμεταλλευόμενοι τα «κενά» (αλήθεια ποιος τα επινόησε; Ποιος τα ενέκρινε; Ποιος τα ενθάρρυνε;) και κέρδισαν αρκετούς μεγάλους πελάτες.

Και μέχρι εδώ, αν θεωρήσουμε ότι τα πράγματα είναι «φυσιολογικά» μέσα στο πλαίσιο του «ανταγωνισμού» που τόσο πολλοί ορισμένοι ευλόγησαν, θεωρητικά αληθιά και πρακτικά.

Τι συνέβαινε όμως στην πραγματικότητα;

Οι ιδιώτες προμηθευτές είχαν χαμηλότερες χρεώσεις για τους πελάτες τους, αφού δεν κατέβαλαν τα αναλογούντα τέλη για τη χρήση του δικτύου μεταφοράς, με αποτέλεσμα να «αφαιμάξουν» κυριολεκτικά της ΔΕΗ από πολλούς μεγάλους πελάτες,

όπως βιομηχανίες, αθυσίδες σουπερ μάρκετ και κινηματογράφων.

Όταν όμως μετά από παρέμβαση της ΔΕΗ η προηγούμενη πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΝ αποφάσισε την «διόρθωση» της αδικίας, οι ιδιώτες επενδυτές κατέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά της απόφασης επιμερισμού και στα τιμολόγια των ιδιωτικών εταιρειών των χρεώσεων για τη χρήση δικτύου και συστήματος, καθώς και για τις λεγόμενες Υπηρεσίες Κοινής Ωφελείας (ΥΚΩ).

Στο σημείο αυτό αξίζει να θυμίσουμε ότι Οι ΥΚΩ σχετίζονται με την πώληση ενέργειας από τη ΔΕΗ στα νησιά και στους πολυτέκνους σε τιμές πολύ κάτω του κόστους για λόγους κοινωνικής πολιτικής, κάτι που αφήνει μάλλον αδιάφορους τους ιδιώτες. Το 2008 η ΔΕΗ επιβαρύνθηκε από τις ΥΚΩ με 450-500 εκατ. ευρώ, ενώ πλέον το ποσόν κατανέμεται αναλογικά και στους ανταγωνιστές.

Οι ιδιώτες προμηθευτές επικαλούνται, άκουσον άκουσον, «νόθευση του ανταγωνισμού» και απειλούν με ματαίωση των επενδύσεων που είχαν προγραμματίσει. Βέβαια, οι «καλοί μας ιδιώτες προμηθευτές» λησμονούν να αναφέρουν στην προσφυγή τους ότι ακόμη και με τις νέες «επιβαρύνσεις» για τη χρήση του δικτύου μεταφοράς τα περιθώρια κέρδους που έχουν αγγίζουν το 50% σε ορισμένες περιπτώσεις.

Με άλλα λόγια, μια ακόμη ελληνική παροιμία έρχεται να συμπληρώσει την εικόνα: «τα δικά μας δικά μας και

τα δικά σας δικά μας», αφού οι ιδιώτες προμηθευτές των μεγάλων πελατών, επιθυμούν, ουσιαστικά, να χρησιμοποιούν σχεδόν δωρεάν το δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, να έχουν «εγγυημένες αποδόσεις» των επενδύσεων τους και να στριμώξουν στη γωνία την ΔΕΗ.

Αυτή είναι η αντίληψη των ιδιωτών επενδυτών στο χώρο της ηλεκτρικής ενέργειας. Είναι μια αντίληψη, η οποία σε ότι αφορά στα κέρδη έχει αμιγώς καπιταλιστικά χαρακτηριστικά, ενώ σε ότι αφορά τις υποχρεώσεις «χρωματίζεται» επικίνδυνα και αμύνεται πίσω από διακηρύξεις περί «ισότητας» κλπ. Λησμονούν όμως και οι ιδιώτες επενδυτές και οι υποστηρικτές τους ότι αφενός μεν έχουν υποχρεώσεις έναντι στο Σύστημα, αφετέρου δε, ότι χαρακτηριστικό κάθε επένδυσης είναι το επιχειρηματικό ρίσκο, το οποίο στην προκειμένη περίπτωση απουσιάζει παντελώς.

Οι «σιγουρατζήδες» ιδιώτες επενδυτές να είναι σίγουροι ότι οι εργαζόμενοι και το συνδικαλιστικό κίνημα της ΔΕΗ μαζί με την ελληνική κοινωνία δεν θα τους αφήσουν να λεηλατήσουν τους κόπους και τις θυσίες του ελληνικού λαού στο όνομα μιας στρεβλής «απελευθέρωσης» της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Όπως και στο παρελθόν, έτσι και τώρα θα αγωνιστούμε για την προάσπιση των συμφερόντων της ΔΕΗ γιατί το ηλεκτρικό ρεύμα είναι κοινωνικό αγαθό και όχι αντικείμενο κερδοσκοπίας.

Ξεκίνησε η κατασκευή του σταθμού στο Αλιβέρι

Με καθυστέρηση σχεδόν δύο ετών ξεκίνησε η κατασκευή μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας της ΔΕΗ στο Αλιβέρι ισχύος 416,9 MW με καύση φυσικού αερίου. Σύμφωνα με τη σύμβαση η εταιρεία που ανέλαβε την κατασκευή του έναντι συμβατικού τιμήματος 219.2 εκατομμυρίων ευρώ, θα πρέπει να το παραδώσει ο φθινόπωρο του 2011.

Ο εγγυημένος βαθμός απόδοσης της μονάδας είναι 58,4% και η διάταξη της είναι επί ενός άξονα (αεριοστρόβιλος – γεννήτρια – ατμοστρόβιλος). Η μονάδα θα ικανοποιεί τους πιο αυστηρούς ευρωπαϊκούς και εθνικούς κανονισμούς σε ότι αφορά τις επιπτώσεις στο περιβάλλον. Λόγω της χρήσης φυσικού αερίου και της τεχνολογίας του συστήματος καύσης, οι εκπομπές οξειδίων του αζώτου θα είναι μικρότερες από 40 mg / Nm³ dry με 15% O₂, ενώ οι εκπομπές οξειδίων του θείου και στερεών σωματιδίων θα είναι πρακτικά μηδενικές. Το έργο εντάσσεται στο σχέδιο αντικατάστασης παλαιών μονάδων, με υψηλό κόστος λειτουργίας και χαμηλές περιβαλλοντικές επιδόσεις.

Ο νέος σταθμός παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος στο Αλιβέρι θα συμβάλει σημαντικά στην ευστάθεια του συστήματος, καθώς και στην ενεργειακή επάρκεια της χώρας.

Πρόκειται, ουσιαστικά, για την επίτευξη ενός στόχου, τον οποίο αταλάντευτα υποστήριζαν οι εργαζόμενοι και το συνδικαλιστικό κίνημα εδώ και χρόνια. Είναι ένα έργο το οποίο θα βοηθήσει την ΔΕΗ στο αναπτυξιακό της πρόβλημα, αλλά και θα συμβάλει στην αναζωογόνηση της τοπικής κοινωνίας, η οποία έχει χαρακτηριστεί ως θύλακας μακράς ανεργίας και ο πληθυσμός της χειμάζεται από την οικονομική κρίση.

Ξεκίνησαν οι διαδικασίες για τη διασύνδεση των νησιών

Η διασύνδεση των νησιών και πάλη στο προσκήνιο. Η ΔΕΗ προωθεί στην πρώτη διασύνδεση των νησιών Σύρου, Πάρου, Νάξου και Μυκόνου με την έναρξη των διαδικασιών για την επιλογή αναδόχου, ο οποίος θα αναλάβει την κατασκευή του έργου συνολικού προϋπολογισμού 350 εκατομμυρίων ευρώ.

Είναι γνωστό ότι σε ετήσια βάση η ΔΕΗ επιβαρύνεται με 300 περίπου εκατομμύρια ευρώ για να διασφαλίσει την ηλεκτροδότηση των νησιών, με τοπικούς σταθμούς, οι οποίοι έχουν ως καύσιμο το μαζούτ και το πετρέλαιο. Το σύστημα αυτό και αντισυμβατικό είναι αλλά και ιδιαίτερα επιβαρυντικό για το περιβάλλον.

Σύμφωνα με το σχέδιο η διασύνδεση θα γίνει από το Λαύριο με το νησί της Σύρου με συνεχές ή εναλλασσόμενο ρεύμα. Παράλληλα θα κατασκευαστούν υποσταθμοί κλειστού τύπου στα νησιά Σύρο, Πάρο, Νάξο και Μύκονο και η διασύνδεση τους με καλώδια εναλλασσόμενου ρεύματος. Προτιμήθηκε το σχέδιο αυτό ώστε να μην υπάρχουν εναέρια δίκτυα υψηλής τάσης σε κανένα νησί και κάθε νησί να τροφοδοτείται από

δύο διαφορετικούς δρόμους ώστε να εξασφαλιστεί η πλήρης εφεδρεία.

Η ολοκλήρωση του έργου θα εξασφαλίσει την επάρκεια των νησιών σε ηλεκτρικό ρεύμα και την αξιοπιστία τροφοδοτήσής τους, θα βελτιώσει σημαντικά τις περιβαλλοντικές συνθήκες ενώ θα δώσει τη δυνατότητα μελλοντικής αξιοποίησης του γεωθερμικού πεδίου της Μήλου.

Η διασύνδεση των νησιών ήταν και παραμένει ένα μεγάλο πρόβλημα τόσο για τις τοπικές κοινωνίες, οι οποίες δοκιμάζονται από τη αστάθειά του, αλλά και για την ίδια την ΔΕΗ, η οποία πιστή στην αρχή της να τροφοδοτεί με ηλεκτρικό ρεύμα ακόμη και τις πλέον απομακρυσμένες περιοχές της χώρας, κατέβαλε βαρύ τίμημα.

Το έργο ήταν ένα πάγιο αίτημα του συνδικαλιστικού κινήματος και των κατοίκων των τοπικών κοινωνιών. Είναι θετικό το βήμα της έναρξης των διαδικασιών, αλλά θα πρέπει οι ρυθμοί υλοποίησης του έργου να είναι γρήγοροι προκειμένου η ολοκλήρωσή του να μην καθυστερήσει και να απαλλαγεί η ΔΕΗ από την κοστοβόρα διαδικασία του σημερινού συστήματος τροφοδοσίας με ηλεκτρικό ρεύμα.

Διαδοχική ασφάλιση: ο αγώνας συνεχίζεται

Στις καλές παρεπέμψε η προηγούμενη υπουργός Απασχόλησης το αίτημα της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ για τη ρύθμιση της διαδοχικής ασφάλισης, σε συνάντηση που είχαν λίγο πριν τις εκλογές. Η ΓΕΝΟΠ ζήτησε από την υπουργό να υπάρξει ρύθμιση έτσι ώστε ο ασφαλιστικός χρόνος εκτός ΔΕΗ να λογίζεται ως χρόνος ενιαίας ασφάλισης και να μην ισχύσουν οι διατάξεις για τη διαδοχική, πράγμα που μειώνει ως και 40% τις συντάξεις, όπως έγινε και με τα άλλα ταμεία που εντάχθηκαν στο ΙΚΑ. Η υπουργός ζήτησε από την ΓΕΝΟΠ – ΔΕΗ ιδιαίτερη μελέτη για το θέμα και την παρέπεμψε στην επιτροπή που ασχολείται

με την αλλαγή των όρων ασφάλισης και παράλληλα έβαλε θέμα κόστους αυτής της ρύθμισης. Το προεδρείο της ΓΕΝΟΠ – ΔΕΗ κατέθεσε πρόταση για εξαγορά των ασφαλισμένων ετών εκτός ΔΕΗ. Η υπουργός όμως απάντησε ότι δεν μπορεί να λυθεί το θέμα έξω από τις γενικότερες ρυθμίσεις για την διαδοχική ασφάλιση.

Το συνδικαλιστικό κίνημα όμως δεν πρόκειται να καταθέσει τα όπλα και μετά το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης θα επιδιώξει και πάλι να συναντήσει το νέο υπουργό και να θέσει ξανά το ζήτημα περί διαδοχικής ασφάλισης με σκοπό την τελική και οριστική του επίλυση.

Τα bonus των golden boys και οι «ισχνές αγελάδες» των εργαζομένων

Τα golden boys δεν βάζουνε μυαλό. Υπεράνω όλων η ευμάρεια και η καλοπέρασή τους. Και γαία πυρί μειχθήτω.

Αυτό είναι το συμπέρασμα από την απόφαση της διοίκησης του κ. Τάκη Αθανασόπουλου να ανταμείψει τον εαυτό της και τους παρατρεχάμενους της.

Η διοίκηση του κ. Τάκη Αθανασόπουλου διασπαθίζει τα έτσι κι αλλιώς πενιχρά έσοδα της επιχείρησης και δίνει μπόνους μυθικών διαστάσεων σε διευθυντικά στελέχη, παρά το γνωστό κατήφορο που έχει πάρει η ΔΕΗ επί των ημερών τους. Η συμπεριφορά αυτή της διοίκησης και του «στρατεύματος των ακριβοπληρωμένων συμβούλων της» δείχνει ότι κάθε άηλο παρά έχουν συνειδητοποιήσει την ευθύνη τους για τα χάλια της επιχείρησης.

Ξέρουν να επικαλούνται τις δυσκολίες της οικονομικής συγκυρίας μόνο όταν πρόκειται να γίνει λόγος για τις αυξήσεις στο μισθό των εργαζομένων, καλώντας τους να αναλάβουν εκείνοι το κόστος των δικών τους επιλογών. Η σκανδαλώδης

αυτή πρακτική έχει εξοργίσει τις χιλιάδες των εργαζομένων στην ΔΕΗ, οι οποίοι βλέπουν να παίζονται στην πλάτη τους παιχνίδια καταστροφικά για τους ίδιους και το μέλλον της επιχείρησης.

Πριν η διοίκηση προβεί στην παροχή «bonus» στον εαυτό της, καλό θα ήταν να μας αναλύσει διεξοδικά τις τεράστιες ευθύνες που φέρει για την διάλυση της ΔΕΗ. Να μας απολογηθεί για τα άσχημα οικονομικά αποτελέσματα των τελευταίων ετών. Να μας πει πως γίνεται μια κερδοφόρος, πριν μερικά χρόνια, εταιρεία, σήμερα βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού, πως γίνεται από τα ετήσια κέρδη των 500 εκατομμυρίων ευρώ πριν 5 χρόνια, σήμερα να μιλάμε για ζημιές και οικονομικό κατήφορο της ΔΕΗ, του μεγαλύτερου εργοδότη στη χώρα μας.

Τα ερωτήματα αυτά, σίγουρα, θα μείνουν αναπάντητα, αφού τόσο ο ίδιος ο κ. Τάκης Αθανασόπουλος, όσο και οι «σύμβολοι» του τηρούν αιδήμονα σιωπή όσον αφορά τις παχυλές τους αμοιβές. Το μόνο που είναι κατανοητό είναι ότι βλέπουν την παρουσία τους στην ΔΕΗ ως μια εφήμερη κατάσταση από την οποία θα πρέπει να προσποριστούν όσο το δυνατόν μεγαλύτερο οικονομικό όφελος.

Οι εργαζόμενοι όμως στη ΔΕΗ, οι οποίοι μια ζωή εργάζονται σ' αυτή και προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο, είναι αποφασισμένοι να μην επιτρέψουν την περαιτέρω απαξίωση και αποδυνάμωσή της και είναι έτοιμοι να δώσουν, και πάλι, μαχητικούς αγώνες εναντίον της αυθαιρεσίας, της ευνοιοκρατίας και του νεποτισμού.

Κατά τα τελευταία χρόνια, στην άκρως ανταγωνιστική κοινωνία της εργασίας όπου καθημερινά συνάπτονται άγριες μάχες για τις πολύτιμες θέσεις, έχει εμφανιστεί το φαινόμενο της ηθικής παρενόχλησης.

Ως ηθική παρενόχληση ορίζεται κάθε προμελετημένη υποβίβαση των συνθηκών εργασίας ενός ατόμου και οι επαναλαμβανόμενες εχθρικές πράξεις εναντίον του με σκοπό την ψυχική εξόντωσή του χωρίς τη χρήση φυσικής βίας.

Ο Γαλλικός εργατικός κώδικας αναφέρει σχετικά :

«Κανένας εργαζόμενος δεν πρέπει να υφίσταται τις επαναλαμβανόμενες επιθέσεις από τον εργοδότη του, τον αντιπρόσωπό του ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο κάνει κατάχρηση εξουσίας των αρμοδιοτήτων του, οι οποίες έχουν ως αντικείμενο ή αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειας του εργαζόμενου και τη δημιουργία ταπεινωτικών συνθηκών εργασίας».

Η ηθική παρενόχληση είναι δυνατόν να οριστεί διαφορετικά ως σύγχρονη εργασιακή εξορία που στοχεύει να τσακίσει και να καταρράκωση άτομα τα οποία δεν συμβαδίζουν με το σύστημα, το οποίο περιλαμβάνει σύμφωνα με την ψυχίατρο και ειδική θυματολόγο Α. Μ. Hirigoyen- που έχει ασχοληθεί σε βάθος με το θέμα – δυνάμεις αυτοελέγχου για την υποταγή των αντικομφορμιστών.

Η ίδια επισημαίνει επίσης ότι **θύματα** είναι συνήθως :

- α.** τα άτομα που καταγγέλλουν καταχρήσεις κοινωνικών αγαθών ή ύποπτες οικονομικές συναλλαγές.
- β.** τα άτομα που καταγγέλλουν δυσλειτουργίες υπηρεσιών.
- γ.** εκείνοι που, εξαιτίας της προσωπικότητας και της δημιουργικότητάς τους, «προκαλούν» κινδύνους επισκίασης σε ανωτέρους ή ισόβαθμους συνάδελφους. «Η ανικανότητα είναι μια απειλή για το ίδιο το άτομο, η ικανότητα απειλή για τους άλλους.

Ηθική παρενόχληση

«η σύγχρονη εργ»

Ιδιαίτερα όταν αυτοί οι 'άλλοι' φοβούνται για τη δική τους ανεπάρκεια».

- δ.** οι εργατικοί ή πολύ έντιμοι και ευσυνείδητοι υπάλληλοι, οι πολύ δυναμικοί και αγαπητοί, στους οποίους προσάπτεται συνήθως ο χαρακτηρισμός του «ιδεαλιστή».
- ε.** όσοι αντιστέκονται στη χειραγώγηση και αρνούνται να χάσουν την προσωπικότητάς τους, όσοι υποστηρίζουν την άποψή τους.
- στ.** εκείνοι που αρνούνται να μπου σε παιχνίδια δολοηλοκίας.
- ζ.** εκείνοι που δεν δέχονται το ψέμα και την αδικία.

Πολλοί συνάδελφοι, αν και γνωρίζουν την κακομεταχείριση που υφίσταται το θύμα, **γίνονται συνεργοί στον πόνο και την αδικία, φοβούμενοι να εκφράσουν προς αυτό συμπάθεια** είτε για να μη συμβεί ενδεχομένως και σ' εκείνους το ίδιο, είτε προκειμένου να διατηρήσουν τη θέση τους.

Οι διευθύνοντες αρνούνται το πρόβλημα διότι, αν το δεχτούν έμμεσα, θα επιβεβαιώσουν τη δική τους διοικητική ανεπάρκεια και την ευθύνη τους για την αδικία που έχει διαπραχθεί.

Οι μέθοδοι της ηθικής παρενόχλησης είναι υπόγειοι και εφαρμόζονται συνήθως από τυραννικούς ανασφαλείς που νοιώθουν να απειλούνται από ικανότερα από αυτούς άτομα, τα οποία ενδεχομένως θα φέρουν στο φως τις αδυναμίες τους.

Οι συνήθειες πρακτικές που χρησιμοποιούνται από τους παρενοχλητές είναι οι εξής:

- επιδιώκουν, κακοθλώντας κάποιον, να τον τσακίσουν για να εξυψωθούν οι ίδιοι.
- του αφαιρούν σταδιακά τις αρμοδιότητές του, φοβούμενοι την ανέλιξή του.

- του αναθέτουν εργασίες κατώτερες του αντικειμένου του ή άσχετες προς αυτό.
- τον κατηγορούν ότι δεν δουλεύει, ενώ οι ίδιοι τον εμποδίζουν να κάνει τη δουλειά του.
- κατακρίνουν την προσωπική του ζωή.
- κατακρίνουν τις πολιτικές και προσωπικές του επιλογές.
- χαρακτηρίζουν το θύμα με περιφρονητικά λόγια.
- χρησιμοποιούν νεύματα και υπονοούμενα εις βάρος του.
- το εκδιώκουν από το γραφείο του.
- εισβάλλουν στον προσωπικό του χώρο.
- οικειοποιούνται τις εργασίες του.
- απειλούν το θύμα, το παρενοχλούν τηλεφωνικά.
- το απομονώνουν από τους συναδέλφους και τους προϊσταμένους του (οριζόντια και κάθετη παρενόχληση).
- το κατηγορούν για πράξεις που δεν έχει κάνει.
- σκόπιμα μεγαλοποιούνται άλλες χωρίς σημασία.
- αδιαφορούν για τα προβλήματα υγείας του.
- το στιγματίζουν ως «υπερβολικό και ενοχλητικό», παροτρύνοντάς το να επισκεφθεί ψυχίατρο έτσι ώστε οι ίδιοι να απενοχοποιούνται και ένα καθαρά κοινωνικό πρόβλημα να καταγράφεται ως ψυχιατρικό.
- βίαιοι και τυραννικοί επιθέγουν να επιτεθούν σ' εκείνους που βρίσκονται σε αδύναμη θέση (μονογονεϊκές οικογένειες, άτομα που αντιμετωπίζουν κοινωνικά ή προβλήματα υγείας).
- σε περίπτωση που αποδειχτεί η ενοχή τους, εξανίστανται και παριστάνουν οι ίδιοι το θύμα.

στο χώρο εργασίας ασιακή εξορία»

Όταν ένα άτομο πέσει θύμα ηθικής παρενόχλησης, προκαλούνται βλάβες στην υγεία του. Έρευνες έχουν καταδείξει ότι ο αβάσταχτος ηθικός πόνος που εμφανίζεται με την σκοπούμενη απαξίωση και την απομόνωση του ατόμου, στον εργασιακό χώρο έχει ως συνέπεια να εμφανιστούν ψυχοσωματικές διαταραχές συχνά μη αναστρέψιμες.

Αυτές συνήθως είναι:

- νόσοι του γαστρεντερολογικού συστήματος (γαστροπάθειες, κολίτιδες)
- ανεξέλεγκτη αρτηριακή υπέρταση.
- ίλιγγοι και αίσθημα κόπωσης
- αϋπνίες
- κατάθλιψη και άγχος με ορατό τον κίνδυνο της αυτοκτονίας (έχουν καταγραφεί παρόμοιες περιπτώσεις).

Είναι αναγκαία λοιπόν η ισχυρή ψυχολογική υποστήριξη από το περιβάλλον, ή η ανάπτυξη του ατόμου σε άλλους τομείς για την επανάκτηση της ισορροπίας του.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο έχει σημαίνει συναγερμός για το σοβαρό αυτό ζήτημα που θέτει σε κίνδυνο την υγεία και την αξιοπρέπεια του ατόμου. Σύμφωνα με τον θεμελιώδη Εργατικό Νόμο, (Στρασβούργο 1996), *«πρέπει να πραγματοποιηθεί ευαισθητοποίηση του κόσμου, να υπάρξει πληροφόρηση και πρόληψη όσον αφορά καταναγκαστικές πράξεις σαφώς εχθρικές ή προσβλητικές που απευθύνονται κατ'επανάληψη εναντίον κάθε υπαλλήλου στον εργασιακό χώρο ή σε σχέση με την εργασία του και να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των εργαζομένων από τέτοιες συμπεριφορές».*

Μέσα στο πλαίσιο αυτό σε πολλή ευρωπαϊκή κράτη:

- α) Θεοπίστηκαν **νόμοι και κανονισμοί** για την προστασία των εργαζομένων από την απαράδεκτη αυτή βία.
- β) **Οργανώθηκαν από τα συνδικάτα συνέδρια και ημερίδες** για την ανάληψη του φαινομένου.
- γ) **Χαρακτηρίστηκαν ως εργατικά ατυχήματα, βλάβες υγείας, ψυχικής ή σωματικής, που προκλήθηκαν, συνέπεια της εργασιακής παρενόχλησης.**
- δ) **Δημιουργήθηκαν** κατόπιν εκπαίδευσης ειδικού διαμεσοληθτές - σύμβουλοι, που βοηθούν στην επίλυση τέτοιων προβλημάτων.
- ε) Υπήρξε **συχνή παρέμβαση των συνδικάτων υπέρ των θυμάτων.** Τα θύματα καθοδηγήθηκαν να καταγγείλουν την παρενόχληση και να χρησιμοποιήσουν ένδικο μέσα. Ελήφθησαν πειθαρχικά μέτρα για τους δράστες.
- ζ) **Δημιουργήθηκαν σύλλογοι θυμάτων με συμβουλευτικό και υποστηρικτικό ρόλο** προς τα νέα θύματα.

Στη χώρα μας η σημασία του όρου **εργασιακή παρενόχληση** είναι ελάχιστα γνωστή, αν και αποτελεί συχνό φαινόμενο στις διάφορες υπηρεσίες, ιδιαίτερα του δημόσιου τομέα.

Πέρα από τις προαναφερόμενες περιπτώσεις, οι πολιτικές αλληλλαγές είναι μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία για τον παραγκωνισμό και τη συντριβή ατόμων με αντίθετες πολιτικές πεποιθήσεις και την τοποθέτηση στη θέση τους άλλων συχνά με λιγότερες ικανότητες και προσόντα. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργούνται τα γνωστά «ψυγεία» που περιθωριοποιούν ενεργά εξειδικευμένα στελέχη, στερώντας τις υπηρεσίες από την εμπειρία και τις γνώσεις τους, ενώ εξακοιουθούν

να αμείβονται κανονικά. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί σοβαρή **δυσλειτουργία στον εργασιακό χώρο** και οδηγεί τα θύματα σε **προσωπικά αδιέξοδα** καθώς και σε **αποσταθεροποίηση της ίδιας της ζωής και της υγείας τους.**

Κάθε εργαζόμενος αποτελεί πλουτοπαραγωγικό στοιχείο για την επιχείρηση στην οποία απασχολείται αρκεί να γίνει σεβαστή η προσωπικότητά του και να αξιοποιηθεί η μοναδικότητά του. Το ίδιο σεβαστή πρέπει να γίνει και η αξιοπρέπιά του, που είναι αναφαίρετο και συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα.

Μήπως έφτασε η ώρα που θα πρέπει να γίνουν και στην Ελλάδα ενέργειες και παρεμβάσεις από τους αρμόδιους φορείς και τα συνδικάτα έτσι ώστε να μειωθεί ο πόνος και η ψυχική αιμορραγία κάποιων συνανθρώπων μας ; Μήπως πρέπει επιτέλους να λειτουργήσουν οι υπηρεσίες χωρίς γραφεία – λευκά κεφιά, αλλά αξιοποιώντας το ανθρώπινο δυναμικό τους με καθαρά αξιοκρατικά και όχι κομματικά ή άλλα κριτήρια ;

Εδώ ακριβώς βρίσκεται και ο καταλυτικός ρόλος που μπορεί να διαδραματίσει το συνδικαλιστικό κίνημα με κορυφαία τη ΓΣΕΕ, υιοθετώντας τις ευρωπαϊκές πρακτικές για το εν λόγω θέμα. Αναγκαίο λοιπόν είναι να θεσπιστούν **συμβατικές Δεσμεύσεις** για κάθε εργασιακό χώρο του ιδιωτικού και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με τις οποίες να δημοσιοποιούνται και να ελέγχονται τα συστήματα αξιολόγησης, αναθέσεων καθηκόντων, μεταθέσεων κτλ. από εκπροσώπους – «συνηγόρους» των εργαζομένων, ώστε να πάψουν μια και καλή οι αυθαιρεσίες της ιεραρχίας και της εξουσίας που συνθλίβουν τα άτομα.

Βιβλιογραφία:

- Α.Μ. Hirigoyen - «*Ηθική παρενόχληση στο χώρο εργασίας*» εκδ. Πατάκη. Αθήνα 2002 (σελ. 374).

**ΕΝΩΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΕΔΟΠ / ΔΕΗ**
ΜΕΛΟΣ ΓΕΝ.Ο.Π. / ΔΕΗ
Αριθ. Έγγρ. Βιβλίου Πρωτ. Αθηνών 3361/Εδ. 878/79
Στουρνάρη 73-75 – Αθήνα 104 32 – Τηλ. 210 52 30 997 – 210 52 401 68
FAX 210 52 40 383 e-mail: edop@ppc.gr

ΑΘΗΝΑ 9/7/2009

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΔΟΠ/ΔΕΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΓΥ**

Με προτεραιότητα της ΕΔΟΠ/ΔΕΗ δόθηκε ΛΥΣΗ από την Ελληνική Δικαστοσύνη για την όραση χρόνιων αδελφών που ταλαιπώρον το προσωπικό, με ειρήνη της Διοίκησης της ΔΕΗ.

Πιο συγκεκριμένα μετά την άρνηση της Διοίκησης να προείτα μισθολογική τους συναδέλφους της ΓΥ στα παλαιά τους προσόντα - απόφαση Λοκείου - δηλαδή να έχουν την ίδια εξέλιξη με τους ΔΟΣ, η ΕΔΟΠ/ΔΕΗ ζήτησε Δικαστικό κρίση και **ΔΙΚΑΙΩΘΗΚΕ** για περίπτωση που αφορούσε συναδέλφους μας της Ειδικότητας ΓΥ3Β - Προσωπικό Ασφαλείας.

Η εξέλιξη αυτή ανοίγει το δρόμο για όλες τις περιπτώσεις των ΓΥ που έχουν Απολυτήριο Λοκείου και δεν έχουν την ίδια μισθολογική εξέλιξη στο εισαγωγικό και το τριτοβάθμιο κλάδο με τους συναδέλφους της ΔΟΣ.

Η ΕΔΟΠ/ΔΕΗ από την πρώτη στιγμή στήριξε και στηρίζει το δίκαιο αυτό αίτημα των συναδέλφων φιλάνθρωπα αισθωνόμενοι δικαιοσύνη και καλεί όλους τους συναδέλφους που ανήκουν στην Κατηγορία ΓΥ και είναι απόφοιτοι Λοκείου να επικουρηθούν μαζί μας ώστε να συντονιστεί από κοινού και αποτελεσματικά η περαιτέρω δράση μας.

Επιπλέον καλούμε τη Διοίκηση της ΔΕΗ να πάρει προτεραιότητα και να δώσει λύση στο πρόβλημα σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου που δικαίωμα τους συναδέλφους μας φιλώκει για να μην οδηγηθούν σε ιστήριονος δικαστικός κρίσης.

Γραφείο Τύπου
ΕΔΟΠ / ΔΕΗ

**ΕΝΩΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΕΔΟΠ / ΔΕΗ**
ΜΕΛΟΣ ΓΕΝ.Ο.Π. / ΔΕΗ
Αριθ. Έγγρ. Βιβλίου Πρωτ. Αθηνών 3361/Εδ. 878/79
Στουρνάρη 73-75 – Αθήνα 104 32 – Τηλ. 210 52 30 997 – 210 52 401 68
FAX 210 52 40 383 e-mail: edop@ppc.gr

ΑΘΗΝΑ 20/07/2009

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΑΝΙΣΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

Μείζον θέμα δημιουργείται με το απαγορευτικό που έχει επιβάλλει η Διοίκηση για τον διοικητικό κόσμο στη ΔΕΗ και αφορά την απασχόληση του Σαββατοκτυριακου.

Η παραποίηση της κατάστασης αυτής έχει φέρει τους συναδέλφους μας διοικητικούς στα όρια τους, ενώ σε πολλές περιπτώσεις η στάση των Διευθυντών είναι Διοίκησης για περιτολή δαπανών και εξοικονόμηση πόρων.

Γι' αυτό ζητάμε ίση μεταχείριση και Δικαιοσύνη. ΚΑΛΟΥΜΕ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ να επανεξετάσει την στάση της και οι Διευθυντές να δώσουν όπου χρειάζεται και στους Διοικητικούς το δικαίωμα της εργασίας του ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟΥ, γιατί υπάρχουν περιπτώσεις που προκαλούν, άλλοι δηλαδή να δουλεύουν ασταμάτητα και άλλοι καθόλου!!!!!!

ΛΥΣΗ ΤΩΡΑ.

Γραφείο Τύπου
ΕΔΟΠ/ΔΕΗ

**ΕΝΩΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΕΔΟΠ / ΔΕΗ**
ΜΕΛΟΣ ΓΕΝ.Ο.Π. / ΔΕΗ
Αριθ. Έγγρ. Βιβλίου Πρωτ. Αθηνών 3361/Εδ. 878/79
Στουρνάρη 73-75 – Αθήνα 104 32 – Τηλ. 210 52 30 997 – 210 52 401 68
FAX 210 52 40 383 e-mail: edop@ppc.gr

ΑΘΗΝΑ 15/10/2009

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΠΙΛΕΓΕΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
ΜΙΚΡΟΥ ΚΥΒΙΣΜΟΥ
Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΔΕΗ ΑΓΟΡΑΖΕΙ ΑΙΜΟΥΖΙΝΕΣ**

- ΔΕΗ το μεγαλείο που θα μπορούσαμε να νούμε στην περίπτωση μας ... ή μάλλον ο κύριος Αθηναιοπόικος έχει το δικό του βιαό!!! Άλλωστε πάντα λειτουργούσε αλαζονικά με υπεροχία, με ανόσια, με υψηλό μισθό και με πλατιά σιλίκια και ακροβατικά κερδοφόρα συμβόλαια. Γιατί να αλλάξει τώρα;
- Πως θα δείξει ότι είναι ένα αυθεντικό **GOLDEN BOY**;
- Πιο συγκεκριμένα, δεν άρσανε τα ΑΥΔΙ Α4 τα οποία διαθέτει η επιχείρηση εδώ και ένα χρόνο για την μεταφορά της Διοίκησης της ΔΕΗ, Γενικών Διευθυντών και τα συντονίζουν με πιο ακριβά, μεγαλύτερου κυβισμού ΑΥΔΙ Α6, τα οποία κοστίζουν με leasing 900 ευρώ μηνιαίως και απεριόριστη χρήση βενζίνης.
- Έτσι, λοιπόν, την ώρα που η κυβέρνηση επιλέγει αποκλειστικά μικρού κυβισμού η Διοίκηση της ΔΕΗ κάνει ακριβώς το αντίθετο, αγοράζει λιμοξύνει μεγάλους κυβισμού και όλα εξελίχθηκαν σύμφωνα με τις επιθυμίες τους!!!
- Φαίνεται, όμως, ότι δεν κατανοείθηκε το Golden girl, η Γενική Διευθύντρια Ανθρώπινου Πόρων κυρία Ε.Τζιαννέτου και έδωσε εντολή να της χορηγήσουν BMW320i, για να ξεχωρίζει από τα άλλα GOLDEN BOYS, άλλωστε είναι και γυναίκα.

ΝΤΡΟΠΗ – ΝΤΡΟΠΗ – ΝΤΡΟΠΗ

Υ.Γ. Τι τους κρατάτε και ΕΛΕΟΣ.

Γραφείο Τύπου
ΕΔΟΠ/ΔΕΗ

ΕΝΩΣΗ
Τριμηνιαία Έκδοση της ΕΔΟΠ/ΔΕΗ
Κωδικός: 5808

Εκδότης
Καζάνας Γεράσιμος

Διευθύνεται από
Συντακτική Επιτροπή
Ταχυδρομική Διεύθυνση:
Στουρνάρη 73-75, Τ.Κ. 104 32
Τηλ.: 210-52 30 997,
Fax: 210-52 40 383

Παραγωγή - Εκτύπωση:
ΚΑΜΠΥΛΗ Adv.
Αντιγόνης 60, Τ.Κ. 104 42
Τηλ.: 210-51 56 810-20-30,
Fax: 210-51 56 811

Άλλυτες εξισώσεις και ιδιωτικά συμφέροντα

Ορισμένοι είναι ειδικοί στις «άλλυτες εξισώσεις». Έτσι κανείς, εκ μέρους της διοίκησης της ΔΕΗ, δεν μπορεί να εξηγήσει στους καταναλωτές τις απανωτές αυξήσεις που δέχτηκαν τα οικιακά τιμολόγια τα 2 τελευταία χρόνια. Πώς γίνεται δηλαδή η παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος στο σύνολο της να κοστίζει στη ΔΕΗ 38 ευρώ, αλλά οι οικιακοί καταναλωτές να εξακολουθούν να πληρώνουν από 100 έως 198 ευρώ την μεγαβατώρα.

Μιλάμε δηλαδή για αυξήσεις της τάξεως του 7% έως 10% σε μια προσπάθεια να «προσαρμοστούν» τα τιμολόγια στα ευρωπαϊκά επίπεδα. Στην προσπάθειά της αυτή η διοίκηση της ΔΕΗ επικαλέστηκε την αύξηση των διεθνών τιμών του πετρελαίου και του φυσικού αερίου, αποκρύβοντας βέβαια το γεγονός ότι οι τιμές των εγχώριων καυσίμων και κυρίως του λιγνίτη παραμένουν σταθερές.

Τα ψευδεπίγραφα επιχειρήματα της διοίκησης της ΔΕΗ καταρρίπτονται και μόνο από το γεγονός ότι όλοι οι διεθνείς αναλυτές συμφωνούν ότι «μέσα σε συνθήκες διεθνούς οικονομικής κρίσης οι τιμές των καυσίμων μειώνονται λόγω της

αντίστοιχης μείωσης της ζήτησής τους».

Επιπλέον, όμως, η διοίκηση της ΔΕΗ θα πρέπει να δώσει απαντήσεις σε συγκεκριμένα ερωτήματα και κυρίως: γιατί απαξιώνει το εθνικό καύσιμο, τον λιγνίτη, όταν και σε αφθονία είναι και φτηνός είναι και εξασφαλίζει την επάρκεια του εφοδιασμού και συνεπώς την επάρκεια του συστήματος;

Ποιοι λόγοι την οδήγησαν στην αύξηση των εισαγωγών καυσίμων, ώστε σήμερα να επικαλείται τις τιμές τους προκειμένου να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα;

Το τελευταίο φύλο συκής πέφτει όταν αναλογιστούμε ότι οι μεσοσταθμικές αυξήσεις των τιμολογίων της ΔΕΗ θα πρέπει να αγγίζουν το ύψος του 21% γιατί μόνο τότε θα καταστεί συμφέρουσα η λειτουργία των ιδιωτικών μονάδων ηλεκτροπαραγωγής. Με άλλα λόγια, επιβαρύνουν τον απλό έλληνα οικιακό καταναλωτή με τις «κρυφές επιδοτήσεις» που δίνουν στους ιδιώτες για να παράγουν το ακριβό τους ρεύμα. Η αποθέωση του υγιούς ανταγωνιστικού πνεύματος.

Άμοιρη ευθυνών δεν είναι ούτε η

πολιτεία, αλλά ούτε και η περιβόητη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργεια, με κοινή συμφωνία των οποίων άηλαξε σκανδαλωδώς ο προσδιορισμός της Οριακής Τιμής του συστήματος.

Την ίδια στιγμή και πάλι η διοίκηση της ΔΕΗ αγοράζει «ακριβά» ηλεκτρικό ρεύμα από τους ανταγωνιστές της, με αποτέλεσμα η διαφορά της τιμής να «φορτώνεται» στους απλοούς καταναλωτές, οι οποίοι δοκιμάζουν στο πετσί τους στην αγριότητα της οικονομικής κρίσης.

Ως εργαζόμενοι και συνδικαλιστικό κίνημα στη ΔΕΗ έχουμε κατ' επανάληψη καταγγείλει αυτές τις «αλλημείες» της διοίκησης, της πολιτείας και της ΡΑΕ. Θα συνεχίσουμε να το κάνουμε γιατί το ηλεκτρικό ρεύμα είναι κοινωνικό αγαθό και όχι εργαλείο κερδοσκοπίας των ιδιωτικών συμφερόντων. Γιατί το ηλεκτρικό ρεύμα θα πρέπει να είναι εργαλείο άσκησης κοινωνικής πολιτικής υπέρ των ασθενέστερων και όχι η χρυσότοκος όρνιθα των πηλοισίων.

Πυρηνική ενέργεια; Όχι ευχαριστώ!

Τους τελευταίους μήνες έχει ξεκινήσει μια «δημόσια» συζήτηση σχετικά με την αναγκαιότητα ή μη κατασκευής πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής, ως «μοναδική λύση» στο πρόβλημα του ισοσκελισμού του ενεργειακού ισοζυγίου της χώρας.

Η «συζήτηση» αυτή είναι αφενός μεν προσχηματική, αφετέρου δε «ύποπτη» γιατί με τον τρόπο αυτό προσπαθούν να πιέσουν την ΔΕΗ να εγκαταλείψει τις προσπάθειές της για την κατασκευή νέων σύγχρονων μονάδων αντιρυπαντικής τεχνολογίας.

Η προσπάθεια που καταβάλλεται από διάφορες πλευρές είναι οφθαλμοφανής. Με την αποτροπή ή και απαγόρευση στη ΔΕΗ να φτιάξει τις νέες μονάδες, η επιχείρηση δεν έχει καμιά πιθανότητα να επιβιώσει στο ανταγωνιστικό περιβάλλον που διαμορφώνεται μετά την απειλευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας.

Έτσι υποχρεωτικά, λόγω της έλλειψης ηλεκτρικής ενέργειας και δεδομένων των υψηλών τιμών των εισαγόμενων ποσοτήτων, η χώρα αναγκαστικά θα στραφεί, αρχικά στις εισαγόμενες πρώτες καύσιμες ύλης (φυσικό αέριο, πετρέλαιο, λιθάνθρακα) και στη συνέχεια, με το πρόσχημα των μακροχρόνιων επενδύσεων, θα στραφεί προς την πυρηνική ενέργεια.

Οι καθυστερήσεις που παρατηρούνται στην υλοποίηση της κατασκευής των νέων σταθμών παραγωγής δεν είναι τίποτα άλλο από ένα καλώς οργανωμένο σχέδιο εξυπηρέτησης των ιδιωτών παραγωγών. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονίσουμε ότι το «παιχνίδι» ξεκινάει από την εκμετάλλευση των ορυχείων, και κυρίως εκείνου της Βεύης.

Παράλληλα διάφοροι αετονύχνηδες θέλουν να «δέσουν» την Ελλάδα για τα καλά στο άρμα του φυσικού αερίου, πράγμα που θα έχει σοβαρές επιπτώσεις στην τιμολογιακή πολιτική της ΔΕΗ και κατ' επέκταση στους οικογενειακούς προϋπολογισμούς των Ελλήνων πολιτών.

Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ και το συνδικαλιστικό κίνημα εδώ και χρόνια έχουν καταθέσει τις επιστημονικά και οικονομοτεχνικά τεκμηριωμένες προτάσεις τους για την κατασκευή νέων σταθμών παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος τόσο στο Βορρά όσο και στο Νότο της χώρας, πράγμα που θα θωρακίσει την ευστάθεια του συστήματος και την ασφάλεια του εφοδιασμού της χώρας. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η μέγιστη δυνατή συμβολή των εγχώριων πρώτων καύσιμων υλών (λιγνίτης και νερό) στο ενεργειακό μίγμα της χώρας. Οποιαδήποτε ανισορροπία παρατηρηθεί στο εν λόγω

μίγμα είναι επικίνδυνη γιατί ωθεί την χώρα σε εξαρτήσεις από άηλες πηγές με απρόβλεπτες συνέπειες.

Οι δόθεν επικλήσεις των ελλείψεων σε ηλεκτρικό ρεύμα γίνονται εκ του πονηρού και για την «προετοιμασία» της κοινής γνώμης να αποδεχτεί λύσεις, οι οποίες και κοστοβόρες είναι και ολέθριες επιπτώσεις μπορούν να έχουν στο περιβάλλον. Οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για τον εκσυγχρονισμό της ΔΕΗ, για την κατασκευή νέων σύγχρονων μονάδων ηλεκτροπαραγωγής, για τον εφοδιασμό της χώρας με ασφάλεια και συνέπεια, παρά τις Κασσάνδρες.

Τι κρύβεται πίσω από την διάλυση του ΚΔΕΠ;

Παρόλο που για πολλά χρόνια, όλες οι διοικήσεις, αλλά και οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ θεωρούσαν το Κέντρο Δοκιμών, Ερευνών και Πρωτύπων (ΚΔΕΠ) ως μια από τις πλέον άρτιες διευθύνσεις, το τελευταίο διάστημα διάφορα παράξενα πράγματα και «συμπτώσεις» συμβαίνουν εκεί.

Μετά την μακρόχρονη αναζήτηση του επικεφαλής, ο οποίος, παρόλο αυτά, βρέθηκε, για λόγους ανεξήγητους η διοίκηση αποφάσισε την αλλαγή του οργανογράμματος, γεγονός που προκάλεσε μεγάλη αναταραχή μεταξύ των συναδέλφων. Γιατί δεν είναι εύκολο πράγμα να πας μια μέρα στη δουλειά σου και με ένα «φεφτά» της διοίκησης να μάθεις ότι άλλοι τομείς καταργούνται και άλλοι συγχωνεύονται, και μάλιστα, με την επίκληση κάποιων νεφελοδών σχεδίων, πριν καν προηγηθεί έστω και η παραμικρή διαβούλευση με τους

άμεσα ενδιαφερόμενους. Και όλα αυτά με πρακτικές που θυμίζουν άλλες εποχές, εποχές αυθαιρεσίας, αυταρχισμού και καταστρατήγησης των συνταγματικών και εργασιακών δικαιωμάτων.

Η πρώτη υποψία, φυσικά, πέφτει στην διοίκηση της ΔΕΗ, η οποία στο όνομα του περιορισμού των δαπανών προχωράει σε τέτοιες αψυχολόγητες κινήσεις που διαταράσσουν το ήρεμο και δημιουργικό εργασιακό κλίμα, όταν την ίδια στιγμή δε διστάζει να φιλοδωρήσει τον εαυτό της και τους περίξ αυτής, με παχυλόους μισθούς και εξωφρενικά μπόνους. Και για να δείξουν, μάλιστα, ότι δεν αστειεύονται περιέκοψαν τον προϋπολογισμό του ΚΔΕΠ κατά 30% σε ετήσια βάση.

Το ερώτημα που τίθεται προς την διοίκηση της ΔΕΗ είναι απλό: πιστεύει ότι στην εποχή μας, μια εποχή

έντονου ανταγωνισμού και ραγδαίων επιστημονικών και τεχνολογικών εξελίξεων μια επιχείρηση του μεγέθους και της θέσης που κατέχει σήμερα η ΔΕΗ, μπορεί να αντεπεξέλθει δίχως την ύπαρξη ενός άρτια οργανωμένου και πλήρως στελεχωμένου Κέντρου Ελέγχου, Ερευνών και Πρωτύπων, όπως συμβαίνει σε όλες τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές ενεργειακές εταιρείες;

Θα δείξουμε μεγάλη κατανόηση αν η απάντηση της διοίκησης θα ήταν «απορία ψάητου βηξ», γιατί τηρώντας την στάση της αιδήμονος σιωπής, επιβεβαιώνει όσα από καιρό έχουμε καταγγείλει σε συνδικαλιστικό κίνημα: ότι δηλαδή στην εποχή των μεγάλων ενεργειακών έργων και επενδύσεων, δίχως δοκιμές, έρευνες και πρότυπα, καμιά επιχείρηση δεν θα μπορέσει να πετύχει τους στόχους της.

Νέα έντυπα λογαριασμών της ΔΕΗ

Επιτέλους, μετά από χρόνια η διοίκηση της ΔΕΗ εδέησε να παρουσιάσει τα νέα έντυπα των λογαριασμών της ΔΕΗ, στα οποία αναλυτικά καταγράφονται οι χρεώσεις, έτσι ώστε ο καταναλωτής να γνωρίζει τι πληρώνει σε ποιον.

Πρόκειται για τα «διακριτά τιμολόγια» τα οποία υιοθετούνται μετά από οδηγίες της Ε.Ε. για το σύνολο των εταιρειών ηλεκτρικής ενέργειας της Ευρώπης προκειμένου οι καταναλωτές να έχουν στη διάθεσή τους λεπτομερή ανάλυση των χρεώσεων της αξίας του ρεύματος που καταναλώνουν.

Σημειώνουμε πως η αλλαγή του εντύπου στον λογαριασμό της ΔΕΗ

δεν θα επιφέρει καμιά απολύτως μεταβολή στα τιμολόγια. Οι πελάτες θα συνεχίσουν να χρεώνονται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο όπως και πριν. Η πρόσθετη ανάλυση αφορά σε πληρέστερη πληροφόρηση και μόνο του καταναλωτικού κοινού.

Το νέο έντυπο είναι δίφυλλο. Το πρώτο φύλλο περιλαμβάνονται οι υπολογισμοί και οι χρεώσεις για το ρεύμα που καταναλώθηκε. Ότι ίσχυε δηλαδή και στο παλαιό τύπου έντυπο, όμως πολύ πιο αναλυτικά. Οι καταναλωτές θα διακρίνουν τι ακριβώς πληρώνουν για την ηλεκτρική ενέργεια που καταναλώνουν, τη χρήση του Εθνικού Συστήματος Μεταφοράς, τη χρήση του δικτύου

διανομής, για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και τις Υπηρεσίες Κοινής Ωφέλειας. Στην πίσω όψη του εντύπου υπάρχουν πλήρεις εξηγήσεις για κάθε μία από τις χρεώσεις αυτές, τις οποίες για πρώτη φορά πληροφορείται ο καταναλωτής.

Στο δεύτερο φύλλο εμφανίζονται με πλήρη διάκριση οι χρεώσεις υπέρ τρίτων όπως είναι οι δήμοι και η ΕΡΤ, τις οποίες η ΔΕΗ είναι υποχρεωμένη να εισπράττει μαζί με τους λογαριασμούς του ρεύματος. Το νέο έντυπο θα συμβάλει στην προετοιμασία και την θωράκιση της ΔΕΗ εν όψει του ανταγωνισμού που αρχίζει ήδη να αναπτύσσεται στη λιανική αγορά του ηλεκτρισμού.

ΔΕΗ Α.Ε.-Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΡΓΟ

Από την ίδρυσή της έως σήμερα, η ΔΕΗ έχει να επιδείξει μία μοναδική συμβολή στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Ελλάδας. Πραγματοποίησε τον πλήρη εξηλεκτρισμό της χώρας, στήριξε δυναμικά την οικονομική ανάπτυξη, την απασχόληση, τις τοπικές κοινωνίες. Σήμερα έχει αναλάβει νέες σημαντικές πρωτοβουλίες και δράσεις που εντάσσονται στο τρίπτυχο **Οικονομία-Κοινωνία-Περιβάλλον**. Ειδικότερα, η ΔΕΗ:

- Πραγματοποιεί πολύ μεγάλες επενδύσεις με στόχο την εξασφάλιση πλήρους ενεργειακής επάρκειας για τη χώρα. Οι συνολικές επενδύσεις της μέχρι και το 2014 θα ανέλθουν σε 13,5 δισ. ευρώ και θα αποτελέσουν σημαντικό παράγοντα στήριξης της οικονομικής ανάπτυξης και της απασχόλησης.
- Στήριζει την περιφερειακή ανάπτυξη, κυρίως μέσω της παραγωγικής δραστηριότητάς της σε διάφορες περιοχές της χώρας, εξασφαλίζοντας μεγάλο αριθμό βιώσιμων θέσεων εργασίας και δημιουργώντας νέα εισοδήματα που στηρίζουν τις τοπικές κοινωνίες.
- Συμβάλλει στη δημιουργία νέων αναπτυξιακών κατευθύνσεων στις τοπικές κοινωνίες όπου δραστηριοποιείται, μέσω παραχωρήσεων σημαντικών εκτάσεων της Επιχείρησης για την ανάπτυξη νέων οικονομικών δραστηριοτήτων.
- Εξασφαλίζει τις χαμηλότερες τιμές ρεύματος στους οικιακούς καταναλωτές μεταξύ όλων των χωρών της Ε.Ε. με βάση την αγοραστική τους δύναμη.
- Παρέχει ένα μοναδικό κοινωνικό έργο, όπως η τηλεθέρμανση και η ειδική τιμολογιακή πολιτική για τους πολύτεκνους, τους κατοίκους των μη διασυνδεδεμένων νησιών, τους αγρότες.

Για το Περιβάλλον

Ο Όμιλος της ΔΕΗ έχει ξεκινήσει την υλοποίηση περιβαλλοντικών επενδύσεων που ξεπερνούν τα 7 δισ. ευρώ, οι μεγαλύτερες που έχουν σχεδιασθεί να πραγματοποιηθούν στην Ελλάδα. Το επενδυτικό πρόγραμμα προβλέπει:

- Κατασκευή νέων θερμικών μονάδων σύγχρονης τεχνολογίας, φιλικών προς το περιβάλλον και εξοπλισμένων με τις πλέον σύγχρονες αντιρρυπαντικές τεχνολογίες.
- Κατασκευή μεγάλων υδροηλεκτρικών έργων για παραγωγή καθαρής ενέργειας, υδροδότηση, αρδεύσεις κλπ.
- Πραγματοποίηση επενδύσεων στις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας ύψους 2 δισ. ευρώ μέχρι το 2014.

Όλες αυτές οι επενδύσεις θα έχουν άμεσα θετικά οφέλη για το περιβάλλον, καθώς θα εξασφαλισθεί μείωση ανά παραγόμενη κιλοβατώρα: του διοξειδίου του άνθρακα (CO₂) κατά 25%, του διοξειδίου του θείου (SO₂) κατά 91%, των οξειδίων του αζώτου (NO_x) κατά 39% και των σωματιδίων (PM) κατά 56%.

Παράλληλα, η ΔΕΗ έχει ήδη μία μοναδική προσφορά στον τομέα του Περιβάλλοντος με σημαντικές δράσεις, όπως:

- Ευρύτατες αποκαταστάσεις εκτάσεων εξαντλημένων ορυχείων με τη δημιουργία γεωργικών και δασικών εκτάσεων.
- Ορθολογική διαχείριση των υδάτινων πόρων της χώρας, με τη δημιουργία φραγμάτων που εξασφαλίζουν την υδροδότηση 2.500.000 κατοίκων της χώρας και την άρδευση σε 4.500.000 στρέμματα γεωργικών εκτάσεων.
- Δημιουργία νέων υδροβιότοπων και τοπίων φυσικού κάλλους, που προσφέρονται για τουριστική αξιοποίηση και ανάπτυξη άλλων παραγωγικών δραστηριοτήτων.